Uitgegeven te No. 92, Waleistraat, Kaapstad, elken Dingsdag en Vrydag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Districten verzonden.

Termen: In de stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten Districten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 22 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Dingsdag Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Vrydag Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar, of Rds. 5: 4, per kwartaal.

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first evening post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum; or Rds. 5: 4: per Quarter.

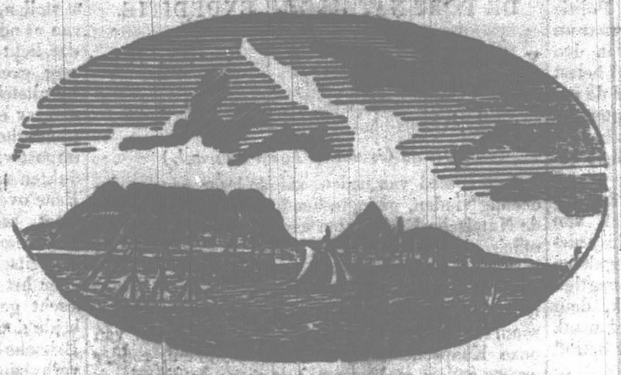

De Zuid-Afrikaan.

[*Tros Tyriusque mihi nullo discrimini agetur.*—VIRGIL.]

DEEL XIII. **DINGSDAG DEN 12 JULY 1842.** **No. 691.**

Naar Algoabaai en Mauritius.

DE fraaye A.I. Schoener 'SPARTAN,' Kapt. H. W. MILLER, is thans gereed voor bovengem. plaatsen vracht te ontvangen, en heeft de beste gemakken voor Passagiers.—Men vervoege zich by
DICKSON, BURNIE & Co.

OP MORGEN OCHTEND

ZULLEN aan de Vendukamers van den Heer JONES, op de Parade, zonder reserve worden verkocht;
1 kast gedrukte Velveteens,
1 „ Tweeds gesassorteerd,
4 „ Mousseline de Laine Kleeden,
3 balen katoenen Tyk, beste kwaliteit,
1 baal Doeskin,
1 kast fancy gedrukte Fluweel,
1 „ Chusan Chené de Laines,
3 „ facy gedrukte Orleans,
2 „ ligt-kleurige dito.
THOMSON, WATSON & Co.

BESCHADIGDE GOEDEREN.

OP WOENSDAG MORGEN, den 13 dezer, zullen op de Verkooping van den Heer JONES worden verkocht, voor rekening van wien zulks moge aangaan,
K. & S.—281 1 baal 21 stukken Saxische Laken,
„ —282 1 do. 23 „ dito,
K. & S.— 32 1 kast 24 Hoedjes.
R.
Geland ex "Galatea," en beschadigd door zeewater,
KILIAN & STEIN.

SIKKELS.

TE KOOP, eene hoeveelheid beste B. Y. SIKKELS, aan de Pakhuizen van
BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

Per '*Mary Stuart*' en '*Galatea*.'

EEN versche voorraad Lakenen, Kassimieren en Does, Prince of Wales Tweeds, een nieuw artikel van extra soort, Clan Tartans voor Kleeden, Macduff, Murray, Gleagary, Gordon, Mackenzie, Cluny en Albert.
Alle soorten van Onderbaatjesgoed; Saksisch wollen Onderbaatjes en Sokken, Onderbroeken en Kousen.
Pritchards beste Elastieke Kastooren Hoeden, zwart en grys, Stocks, Kruisbanden, Handschoenen, enz.
A. MILLER.
Heerengracht, No. 13.

VERSCHE DADELS.

NU ontvangen en te Koop aan de Magazynen van de HANDEL MAATSCHAPPY.

GROVE HUIS TE HUUR.

GENERAAL HOPPER op het punt staande de Kolonie te verlaten, biedt te huur aan zyn ruim en geryflyk Verblyf, genaamd GROVE HUIS, met Buitengebouwen en uitgestrekte Grond annex, gelegen aan het bovenende van Buitenkant. De Generaal begeerig zynde eene vaste en zorgzame huurder te bekomen, is genegen dit prachtig Eigendom te verhuren tegen de lage huur van £250 per jaar.
Adres by DICKSON, BURNIE & Co.

In den Boedel van wylen ACHILLIS VAN BENGALEN, en nagelatene Vrouw SUNTING VAN BOUGIES.

MEN verzoekt dat alle vorderingen, ten lasten opgem. Boedel worden ingezonden, en dat zy die aan gem. Boedel verschuldigd zyn, hunne schulden binnen zes weken voldoen by de Ondergeteekenden.
SUNTING VAN BOUGIES, } Test.
JAN VAN BATAVIA, } Exec.
Langestraat, Kaapstad, 11 July 1842.

OP DONDERDAG, den 21 July, zullen de Ondergeteekenden in hunne kwaliteit als Testamentaire Executeuren in den Boedel van wylen ACHILLIS VAN BENGALEN, en nagelatene Vrouw, aan het Huis in de Langestraat, door de Afslagers de Heeren WOLFF & CAUVIN, publiek laten verkoopen, de Nalatenschap tot gem. Boedel behoorende, bestaande in Meubelaire en andere Goederen.
SUNTING VAN BOUGIES, } Test.
JAN VAN BATAVIA, } Exec.
Kaapstad, 11 July 1842.

VERKOOPING VAN HUURHUIZEN.

DE Ondergeteekende zal op DONDERDAG, den 21 July, des voormiddags te 11 ure, stellig aan den hoogsten bieder, per publieke Vendutie laten verkoopen, zeker Huis en Erf, gelegen in de Langestraat, voormaals bewoond door nu wylen wylen ACHILLIS VAN BENGALEN, daarna het Huis en Erf, in de Groenestraat, thans verhuurd voor Rds. 30 per maand, voor den tyd van 1 jaar.—Omtrent de konditie van betaling vervoege men zich by de Afslagers, de Heeren WOLFF & CAUVIN, of by den eigenaar.
J. R. G. KLERCK,
Boomstraat, Kaapstad, 11 July 1842.

UIT DE HAND TE KOOP OF TE HUUR.

HET Huis, No. 8, Keizersgracht, het eigendom van den Heer P. J. TRUTER.—Voor bysonderheden, vervoege men zich ten Kantore van de Heeren H. E. RUTHERFOORD & BROEDER.—De voorwaarden zyn gunstig.

TE HUUR.

EEN HUIS en TUIN genaamd *Rozenhoff*, gelegen in de Kloofstraat, zeer geschikt voor eene fatsoenlyke Familie en kan dadelyk worden aanvaard.—Adres by
A. J. VAN BREDA.
Kloofstraat No. 10.

SWELLENDAMSCHE Landbouwkundig Genootschap.

WORDT by deze narigt gegeven, dat er eene algemeene Byeenkomst van het bovengem. Genootschap te Swellendam, op den laten Donderdag in December aanst., zal worden gehouden, ten einde de volgende pryzen, voor de beste monsters Vee en Producten, de *bonafide* opbrengst van het District toetewyzen.

	£	s.	d.
1 Voor het beste monster korte Wol, niet minder dan 50 lbs. van het scheersel van den Mededinger	3	3	0
2 Voor het beste monster lange Wol, do. do.....	3	3	0
3 Voor den zwaarsten Hamel van eenig ras.....	1	1	0
4 Voor den besten Ram van twee jaren oud.....	2	2	0
5 Voor do. Ooi, do. do.....	1	1	0
6 Het beste Veulen van twee jaren oud, geschikt voor het tuig of den zadel.....	5	5	0
7 Voor het tweede beste.....	2	2	0
8 Voor de beste Melk-koe.....	2	2	0
9 Voor de tweede beste do.....	1	1	0
10 Voor de beste 50 lbs. Boter.....	1	1	0
11 Voor de beste 10 lbs. Kaas.....	1	1	0
12 Voor de beste 100 lbs. Aloe.....	1	1	0
13 Voor het beste Ham.....	1	1	0
14 Voor de beste 50 lbs. gedroogte Vruchten.....	1	1	0
15 Voor de beste 50 lbs. Tabak.....	1	1	0
16 Voor de beste schepel Aardappelen.....	0	10	6
17 Voor de schepel Uijen.....	0	10	6
18 Voor het beste half-aam Wyn van een jaar oud..	1	1	0
19 Voor het beste anker Brandewyn.....	0	10	6

In byvoeging tot bovengem. zullen de volgende pryzen mede worden gegeven:—
Voor den besten Schaapscheerder..... 1 1 0
Voor den tweede besten do..... 0 10 6

Mededingers moeten hun Vee of hunne Producten vertoonen op den dag hierboven gemeld, ten 9 ure 's Voormiddags, en den Secretaris twee ure te voren kennis geven (en indien vereischt) eene beëedigde verklaring afleggen, dat aan de voorwaarden zyn voldaan geworden.
Op last van het Committee,
F. W. REITZ, Sec.
4 Juny, 1842.

ZUID-AFRIKAANSCHE BANK.

KAPITAAL, £100,000.

DIRECTEUREN:

De Wel-Ed. Hr. Frederik Stephanus Walermeyer, Voorzitter
„ „ „ *Petrus Michiel Brink.*
„ „ „ *Johannes Tromp.*
„ „ „ *Paul Johannes Roux, Pzoon.*
„ „ „ *Johan Andries Heloop Wicht.*
„ „ „ *Johan Andries Bam.*
„ „ „ *Isaac Chase.*
„ „ „ *John Heyning Vanrenen.*
„ „ „ *Rynier Christiaan Hoets.*

DE Bank geeft Renten op Gelden, gedeponeerd voor bepaalde tyden, in sommen van £25, en daarboven, tegen de volgende koersen:—
Voor 12 maanden en daarboven, 4 pCt. per annum.
„ 8 „ en onder 12 maanden 3½ pCt. „ „
„ 4 „ en onder 8 „ 3 „ „ „
In gevallen van onvoorziene behoefte, kan terug betaling van deze bepaalde deposita erlangd worden, na eene voorafgegane kennisgeving van 30, 21, en 14 dagen respectivelyk, mits verbeurende de helft van de opgeloopen Renten.
☞ Aanzoeken om Discontos, worden dagelyks tusschen 9 en 11 uren ontvangen, en acht op geslagen.
Op last van de Directie.
G. RAWSTORNE, Kassier.

VERKOOPING VAN PRACHTIGE MEUBELEN,

ZILVER- en PLATEDWERK, GLASWERK,
Rydtuigen, Paarden, Koeijen,
ENZ. ENZ. ENZ.

DE Ondergeteekende verzoekt het Publiek te verwittigen, dat hy instructien ontvangen heeft van Majoor-Generaal Hoffman, per publieke Veiling te verkoopen, op DONDERDAG, (en VRYDAG, indien noodig) den 14 dezer, het geheel zyner prachtige Meubelen, Zilver- en Platedwerk, twee Rydtuigen, 4 extra Koets en andere Paarden, Koeijen, Chinesche Varkens van superieure aanteelt, Pluimvee, Zadelwerk, Melkery- en Kenkengereedschap, eene hoeveelheid Havor en Haverhooi, enz. enz. enz.
ALSMEDE,
Een superieure half-groote Pianoforte, door Stoddart, een paar prachtige Chinasche Schermen, een fraaye 8 dagen loopende Klok, eene hoeveelheid superieure Wynen van onderscheidene soorten.
R. J. JONES.
☞ Het bovenstaande kan op DINGSDAG of WOENSDAG voor de Verkooping worden bezigtigd.

In den Insolventen Boedel van *Johannes Fredrik van Helsdingen.*

PUBLIEKE VERKOOPING VAN DE PLAATS "KLEIN BENYDENDAL," GEGEEN AAN *CONSTANTIA,* IN HET DISTRICT VAN WYNBERG.

OP DINGSDAG den 19 July aanst., ten 11 ure A. M. precies, zal de Ondergeteekende in betrekking als eenig Curator in opgemelden Boedel, ten overstaan van eenen Specialen Commissaris, publiek laten verkoopen bovengem. Plaats, groot in zyn Grond 163 morgen en 129 kwadraat roeden Eeuwigdurend Erfpacht Land. Gemelde Plaats is goed bebouwd als hebbende een zeer goed Woonhuis en Buitengebouw voor Dienstbodenvertrekken, Stalling, enz., is beplant met ruim 15000 Wyngaardstokken welke zeer jong zyn; de Wynen op deze Plaats gemaakt, staan gelyk aan die van Constantia, Vruchtboomen van de fynste en beste soorten; op gem. Landeryen staat eene groote menigte Brandhout als Witteboomen en Kreupelhout; de Plaats wordt gehouden voor de gezondste in den omtrek van den Wynberg, als liggende zeer hoog en daar het naby de Zee van de Houtbaai gelegen is heeft het ook de gezondste Zeelucht.

Ruim Stryhgeld zal gegeven worden.

De Koopkondities zyn te zien aan de Kantoren van den Meester van het Hooge Geregtshof en van den Ondergeteekende, waar de Kaarten te zien zyn.
J. WEGE, eenig Curator.
Stellenbosch, Pleinstraat, No. 2, 24 Juny 1842.

PUBLIEKE VERKOOPING *MET RUIM STRYKGELD EN BONUS.*

OP MAANDAG, DEN 8ste AUGUSTUS 1842,

Zal stellig aan den Hoogsten Bieder worden verkocht,

ZEKER stuk Eigendomsland, voorheen het Eigendom van den Wel-Ed. Heer P. G. BRINK, groot 2 morgen, 452 kwadraat roeden, 137 dito voeten—zynde Perceel 1, (gelegen in het Kaapsch Distrikt,) ten Oosten naar de Liesbeeksrivier, en gedeeltens uitmakende van de Plaatsen *Valkenbury* en *Liesbeek*, zich uitstrekkende ten Noorden naar het land van den Heer C. MOSTERT, Senr., en ten Zuiden naar die van den Heer JOHN TOWNSEND.
De Koopkondities zyn te zien ten Kantore van den Heer J. G. STEYTLER, Gz., Vendu-Afslager.
W. HIDDINGH,
W. C. A. MOLLER.
N.B. De Verkooping zal op gem. Eigendom gehouden worden, en precies te 11 uur beginnen.

HOLLANDSCHE BOEKHANDEL.

DE Ondergeteekende wederom eene belangryke party Boeken van Holland ontvangen hebbende, neemt de vryheid den belanghebbenden te berigten dat, zich daaronder bevinden:—
LUTHERSCHE en GEREFORMEERDE BYBELS in Folio en Kwarto met kaarten en platen en koperen sloten, waaronder eenige zeer fraai gebonden; Klinkenberg Bybelverklaring 27 deelen gebonden; T. VAN DER GROM's Predikatien; CLARISSEN Huiselyke Godsdienst Oefening 3 deelen gebonden; Vragenboeken in vele soorten; de Werken van BERNARDUS VERWEY; SMITS over de Worstelinge JAKOBS, enz.
SCHOOLBOEKEN van WEILAND, SIEGENBEEK, DE JAGER, WESTER Speldeboek 4 stukjes; MARCHALS Handleiding tot het beoefenen der Engelsche taal (dat hier op de voornaamste Scholen gebruikt wordt) benevens nog slechts DRIE Exempl. van den Atlas van alle deelen der Aarde, opgedragen aan den Gouverneur VAN DEN BOSCH; waar eene gekleurde Kaart van alle bekende Vlaggen in voorkomt, prys Rds. 6;
NEDERLANDSCH HANDEL MAGAZYN, opgedragen aan de Nederlandsche Maatschappy 36 afl.; onmisbaar voor Kooplieden.
NEDERLANDSCH MAGAZYN, ter verspreiding van algemeene en nuttige kundigheden 8 jaargangen; NEDERLANDSCH MUSEUM in Geschiedkundige verhalen 7 deelen; de AARDBOL beschryving van alle Landen en Volken 4 deelen, gebonden, enz.

EN EINDELYK:—

BRIEF AAN U EN MY om spoedig te bezorgen; waarin de onbestendigheid van 's menschen leven door fraaye platen zinnebeeldig wordt voorgesteld.—Prys 6 Pence.
PREDIKATIEN van oude en nieuwe schryvers in groot getal voor handen; benevens School- en Prentenboeken, Papieren, Pennen, Lak, Ouwels, enz. ALLES TOT DE LAAGST MOGELYKSTE PRYZEN. Commissien worden spoedig en zekuur voor BUITEN uitgevoerd.
F. W. VAN DER VLIET.
Kaapstad, Hoek der Wale en Breestraten.

BENOODIGD te KOOP of te HUUR, eene goede Koornplaats, eene binnen eenen gematigden afstand van de Kaapstad, zal de voorkeur hebben.—Men vervoege zich personeel of per brief by den Heer MURRAY, op het Bureau van de Spaarbank, Kaapstad.

EEN HUIS met een stuk TUINGROND, zynde een vrye en gezonde Woning, is onder gunstige voorwaarde uit de hand te koop.—Het Huis bevat 5 Kamers, benevens Buitenvertrekken, Stalling en Koetshuis, en is gelegen naby het Kasteel.—Adres by
D. J. ASPELING, Jun.

Meesters Bureau, Kaapstad, 4 July 1842.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van SARA GESINA WILHELMINA BOSHOFF, overleden Huisvrouw van JOSEPH HELLEBRAND, van Zeekoegat., Veldkornetschap Vette Rivier, District van Swellendam, worden verzocht kennis te nemen, dat de overledene zonder Testament is komen te overlyden, en dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van de overledene en nagelaten Man, en alle anderen die zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat, op denzelfs Bureau te Swellendam, op Vrydag den 19den Augustus aanst., ten 10 ure; en alle zoodanige Personen als voorm., worden verzocht op den tyd en plaats voorm. tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen te zien verkiezen, door zoodanig Magistraat, ter Approbatie van den Meester van Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gez. Meester te worden aangesteld tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanig overleden persoon als vóórm., en tot Dative Voogd van de Minderjarige Erfgenamen van de overledene.
CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Geregtshof.

Meesters Bureau, Kaapstad, 4 July 1842.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van JOHANNES GROBBELAAR, laatst van de Paarl, worden verzocht kennis te nemen, dat de overledene zonder Testament is komen te overlyden, en dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van den overledenen, en alle anderen dien zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat op desselfs Bureau, aan de Paarl, op Zaterdag den 20 Aug. aanst. ten 10 ure des Voormiddags; en alle zoodanige Personen als voormeld, worden verzocht op den tyd en plaats voormeld tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen te zien verkiezen, door zoodanig Magistraat, ter approbatie van den Meester van het Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gez. Meester te worden aangesteld tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanig overleden Persoon als voormeld.
CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Geregtshof.

Meesters Bureau, Kaapstad, 4 July 1842.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van MARIA JACOBA OTTO, Weduwe van ERNST JOHANNES JACOBUS WILKEN, laatst van Graaff-Reinet, worden verzocht kennis te nemen, dat de overledene zonder Testament is komen te overlyden, en dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van de overledene en alle anderen dien zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat, op desselfs Bureau te Graaff-Reinet, op Zaturdag, den 20sten Augustus, ten 10 ure precies; en alle zoodanige Personen als voorm., worden verzocht op den tyd en plaats voorm. tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen, te zien verkiezen, door zoodanig Magistraat, ter approbatie van den Meester van het Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gez Meester te worden aangesteld tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanig overleden Persoon als voorm. en tot Dative Voogd van de Minderjarige Erfgenamen van de overledene.
CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Geregtshof.

BRANDSPUITEN, SLANGEN, POMPEN.

DE Commissarissen van de Municipaliteit van de Kaapstad, besloten hebbende het tegenwoordige Brandspuiten Etablissement te verminderen,
Zoo wordt by deze kennis gegeven, dat eene verkooping van 4 zoodanige Spuiten met zes lederen Slangen, een Linnen dito, en 8 Emmers, by ieder van de gez. Spuiten zal worden gehouden, op den 15den September aanst., voor het Stadhuis.
Op Last van Commissarissen,
P. J. DENYSSEN, Sec.
Stadhuis, 7 July 1842.

TENDERS voor het bouwen van eene Brug over de Buitengracht Sloot, naby het nieuwe Zeehoofd, zullen worden aangenomen door de Commissarissen van de Kaapstads Municipaliteit, tot op DINGSDAG, den 12den dezer.
De specificatien en byzonderheden zyn te vernemen by den Secretaris, op zyn Bureau in het Stadhuis.
Op Last van Commissarissen,
P. J. DENYSSEN, Sec.
Stadhuis, 7 July 1842.

AANZOEKEN gedaan zynde door de Eigenaars van de Gebouwen, opgerigt voor de einde van eenen Schouwburg, op het Boereplein, om verlof tot het voltooyen van zekere twee Kamers naast de Trappen, gaande naar dat gebouw, zynde de grond waarop men deze kamers bouwen wil, verleend op voorwaarde dat geen gebouw daarop zal worden gezet, zonder voorafgaande toestemming des Gouvernements; zoo worden allen die objecteren tegen het toestaan van dit verzoek, verzocht hunne objectien in geschrifte in te zenden by de Commissarissen van de Kaapstads Municipaliteit, voor of op den 19 dezer.
Op last van Commissarissen,
P. J. DENYSSEN, Sec.
Stadhuis, 7 July 1842.

GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE.

WORDT by deze kennis gegeven, overeenkomstig den inhoud der Proclamatie van den 29 sten Juny ultimo, dat het Rondgaande Geregtshof Zittting houden zal in de navolgende plaatsen en op de dagen hieronden nader vermeld, namelyk:
Te Worcester, op Vrydag, den 15den dag van July.
Te Swellendam op Woensdag, den 20sten do.
En wordt verder genotificeerd, dat in geval de Regter door onvoorziene oorzaken van vertraging belet wordt om de Rondgaande Geregtshoven in eenige der bovengenoemde Steden, op den dag daartoe vastgesteld te openen, als dan en in dat geval, zal zoodanige Geregtshof geopend worden op den dag op welken de Regter in zoodanige Stad zal aankomen.
Koloniaal Bureau, Kaap de Goede Hoop, 1 July 1842.
Ter Ordonnantie van Z. E. den Gouverneur,
(Get.) J. MOORE CRAIG,
Fungerende Gouvernements Secretaris.

GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE.

MET betrekking tot de Gouvernements Advertentie van den 23 January 1840, weder gepubliceerd op den 1sten January 1841, requirerende alle Kapellanen, Leeraars, Zendelingen en andere Personen, behoorlyk geauthoriseerd om Huwelyken te voltrekken in deze Kolonie, om jaarlyks aan dit Kantoor intezenden eene opgaaf van het getal Huwelyken door hen voltrokken, gedurende het jaar,—zoo wordt by deze verzocht dat de opgaven dus vereischt in te zenden aan dit Bureau, in het vervolg worden uitgemaakt, als bevattende het getal Huwelyken voltrokken gedurende het jaar, ingaande den 1sten October van het vorige jaar, en eindigende den 30 September van het volgende jaar, in plaats van, als voorheen, voor het jaar van 1sten January, en eindigende 31sten December van hetzelfde jaar, en dat de opgaven voor het tegenwoordige jaar zullen bevatten het getal van Huwelyken voltrokken gedurende het jaar, eindigende den 30sten September aanst., en zoo spoedig mogelyk na dien datum worden ingezonden.
Koloniaal Bureau, Kaapstad, 7 July 1842.
Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie den Gouverneur,
(Get.) J. MOORE CRAIG,
Fung. Gouvernements Secretaris.

GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE.

ZYNE Excellentie de Gouverneur heeft goedgevonden te gelasten, dat kennis zal worden gegeven van het ophouden van alle Tienden tot nu toe geheven, op artikelen in de Kaapstad ingebragt, van en na dato dezer.
Koloniaal Bureau, Kaapstad, 8 July 1842.
Ter Ordonnantie van Z. E. den Gouverneur.
(Get.) J. MOORE CRAIG,
Fungerende Gouvernements Secretaris.

DE OUDE SCHOUWBURG.

Het Publiek zal uit eene Advertentie der Municipaliteit ontwaren, dat alle partyen, objecterende tegen een aanzoek gedaan door de Eigenaars van de Gebouwen, opgerigt voor de einden van eene Schouwburg, op het Boerenplein, om verlof tot het voltooyen van zekere twee Kamers naast de trappen gaande naar dat gebouw, opgeroepen worden hunne objectien in geschrift in te zenden by de Commissarissen van de Kaapstads Municipaliteit, voor of op den 19 dezer.

Het volgende is het aanzoek waarop de Advertentie gegrond is:—

Aan de Commissarissen van de Kaapstad's Municipaliteit.
MYNE HEEREN.—Ik heb de eer u te berigten, dat op den 25 November 1800, een stuk gronds op het Boerenplein, aan zekere personen werd gegeven met het doel om eenen Schouwburg te bouwen; met dertig voeten gronds in alle rigtingen, rondom het voorgestelde gebouw, op welke dertig voeten gronds echter niet mog worden gebouwd, zonder daartoe vooraf verlof van het Gouvernement te hebben bekomen.
Dat de vorige eigenaar, de Heer Buck, eene kleine kamer aan beide zyden der trappen boven naar den Schouwburg leidende, heeft doen beginnen en de muren tot de behoorlyke hoogte had voltooid om onder plat te worden gebragt toen het eigendom aan my en anderen werd verkocht.
Dat de gem. kamers in derzelver onvoltooiden staat hinderlyk voor het oog beschouwende, myne mede-eigenaren en ik zyn voortgegaan de kamers te voltooijen, wanneer de Stads-Curator ons daarin is tegengegaan, op grond dat de sanctie des Gouvernements niet was bekomen, waarop wy by het Gouvernement aanzoek deden, tot het verleenen van het noodige verlof, en waarop zyne Excellentie de Gouverneur het volgende antwoord gaf:—
"Zyne Excellentie de Gouverneur, de opgegevene omstandigheden hebbende doen onderzoeken, en ook bekend geworden zynde met den aart der objectien door zekere ingezetenen van het Boerenplein tegen het toestaan van het verzoek der Supplianten, ingebragt, is van gevoelen, dat die objection niet veel overweging verdienen; doch dat hy de kwestie echter liefst zoude overlaten aan de beslissing van Commissarissen.
Gevoelende dat de Commissarissen op vele gewigtige zaken acht hadden te slaan, hebben wy van tyd tot tyd vertraagd by hen daaromtrent aanzoek te doen, maar vertrouwende dat, zy thans tyd genoeg zullen hebben om ons voorstel in overweging te nemen, verzoek ik voor myzelven en mede-Eigenaren eerbiedigyk dat het Ul. moge behagen ons te gedogen de gem. twee kleine kamers te voltooijen.
Om de zaak gemakkelyk te maken, zend ik Ul. eene schetsen van het Gebouw, zoo als hetzelve thans is.
Ik heb de eer te zyn,
Myne Heeren,
Uwe gehoorzame onderdanige Dienaar,
Voor myzelven en mede Eigenaren,
T. J. MATHEW.
Kingstad, 28 Juny 1842.

(Uit de Gouvernements Gazette.)

St. HELENA.—GENOMENE NEGERS.

De aankomst te St. Helena van vyf vaartuigen, ter overbrenging der genomene Negers naar de West-Indien, wordt in de Scheepsch-Lyst, met de 'Speedy' ontvangen, gerapporteerd;—de 'Kingston' en 'West Indian,' van Engeland naar Jamaica; de 'Chieftain' van Engeland naar Trinidad; de 'Egyptian' van Engeland naar Demerara; en de 'Mary Hearty' van Berbice naar Berbice. De 'Kingston' en de 'Chieftain,' waren weder naar de West Indien vertrokken.

(Extract uit eenen brief van St. Helena.)

"Wy hebben eenigsints belangryke tyding van de Westkust ontvangen. Het blykt dat instructien van de authoriteiten te huis waren ontvangen, gelastende de vernieling van de slaven-depôts, aan de factoryen op de kust. De 'Water Witch,' en de 'Madagascar,' vergezeld van eene kleine schooner, een prys, doch eenen pimpel dragende, vertrokken naar Cabinda, alwaar zy eenige honderde Negers vryteiden, en aan boord der onderscheidene vaartuigen namen. Het volk tot de onderscheidene schepen behoorende, gaven toen den eigenaars een uur om hunne goederen te vervoeren, by het einde van welken tyd, men vuur gebruikte, en de gebouwen waren spoedig in de asche gelegd;—zelfs verbrande al zulke gebouwen; de kleine schooner, (de 'Mischief,') werd dadelyk huiswaarts gezonden, met tusschen 400 en 500 Negers; deze verdending kwam eene week geleden aan; en twee dagen geleden de 'Water Witch' met nog 450. De 'Madagascar' en 'Persian' hebben ook Negers, maar hunne getallen, geloof ik, zyn zoo groot niet als die reeds vermeld. Het werk te Cabinda zal, te Amboy, Loando, en alle plaatsen waar de slaven factoryen zyn, worden opgevolgd."

DE PARYSSER PERS EN ONZE RAMPSPOEDEN IN INDIE.

"Het is voor ons als Franschen onmogelyk, met droefheid, de magt van Engeland zulk eenen ernstigen slag te zien ondergaan. Niettemin kunnen wy een gevoel van diep medelyden niet bedwingen, wanneer wy denken dat zoo vele brave soldaten, zoo verre van hun land, werden opgeofferd, door schuld van de begeerlykste en eerzuchtigste adelregering der wereld. Het Britsche Gouvernement, had verwacht voor deszelfs ryke kooplieden, de uitgestrekte streken van Centraal Afrika, nieuwe markten te openen. De Engelschen hadden zich aldaar als overwinnaars vertoond, met een vast besluit om de manieren, de wetten en de gewoonten des volks, te veranderen. Zy bragten met zich Zendelingen en Dwingelanden, die gevangenen geen kwartier gaven. Maar de inboorlingen van Cabul zyn in genen deele gelyk aan die van het Indische Schiereiland, die zulke geduldige slaven zyn. Zy zyn met dolle drift opgestaan tegen onregtvaardige bezithemers en hebben hen vernield. Dit is niet meer dan eene welverdiende kastyding Britsche eerzucht aangedaan. Wy moeten slechts het lot der ongelukkige slagtoffers betreuren, wier bloed voor de dwalingen hunner meesters heeft geboet."

De *National* voorzegt vervolgens dat hetzelfde lot de Engelsche garnizoenen van Khelat en Candahar zal overkomen, die gene andere middelen hebben om naar Britsch Indie terug te keeren, dan door Cabul, Jellalabat en Pashawur. "Zy zullen" zegt het "kloven moeten doortrekken, met het bloed van 3,000 Engelschen bevlekt. Zullen zy zelfs in staat zyn die noodlottige plaats te bereiken? Dit is twyfelachtig, wanneer wy bedenken dat Candahar 80 Leagues, (340 Engelsche mylen) van Khelat af ligt, en laatstgem. 200 Leagues, (600 Engelsche mylen) van Cabul. Hunne terugtogt regstreeks naar Britsch Indie is nog onmogelyker en de Engelschen zullen het niet beproeven, want, zy herinneren zich hunnen marsch twee jaren geleden, door de bergen langs den Indus, welken zy zelve vergeleken met onzen rampspoedigen terugtogt uit Rusland."

De *National* besluit vervolgens met de bewering, dat Affghannistan voor Engeland onherroepelyk verloren is, en de raad door de Londonsche bladen gegeven, gene nieuwe expeditie naar Cabul te zenden, kwalyk begrypende, voegt het er by "dat Engeland bezwykt onder het gewigt van eenen rampspoed welke haar van zoo vele dappere regimenten berooft, en het verlies te weeg brengt van honderden van millioenen, die gebezigd zyn tot het ophouden van eenen zwakken dwingeland. De yver, welken zy altoos onder soortgelyke omstandigheden aan den dag gelegd heeft, schynt haar thans te verlaten. Moeten wy uit dezen staat van publiek gevoelen het begin der daling van de Engelsche magt afleiden? Indien deze voorzegging naauwkeurig ware, zoude de wereld spoedig de droefheid over den dood van Sir W. M'Naghten en zyne gezellen, gevoeld, vergeten, want, de verootmoediging en verdelging van Britsche adelregering, zoude voor het menschdom de grootste zegeningen opleveren."

Het *Journal des Debats* zegt, dat "toen Kapt. Elliott zyne hulpbronnen uitgeput had, en vindende dat de tyd van zyn bevelhebberschap ten einde liep, op het denkbeeld kwam, eenige millioenen daalders van de manderynen van Canton te eischen als eene vergoeding, voor al de verliezen door de Engelsche kooplieden geleden, er eene algemeene kreet door alle Engelsche dagbladen van Macao naar London, aangeheven werd. Gene woorden konden sterk genoeg gevonden worden om het schandelyke gedrag van den Superintendent te schetsen, zy gingen zelfs zoo ver als te zeggen dat Engeland voor eeuwig was geschandvlekt. Thans, echter, zyn de gevoelens veranderd, en niemand keurt dit stelsel van losgeld of *razzias* af, hetgeen de dezelfde beduidenis heeft en hetgeen de Engelsche Generaals schynen te hebben voorgenomen, door geheel China te beproeven. Eene proclamatie, geteekend door Sir H. Pottinger en Admiraal Parker, beveelt den officieren van de Britsche zeemagt, om al de Chineesche schepen welke zy ontmoeten, aanteklampen, die van gene waarde zyn te verbranden, en de andere, binnen de havens door de Engelsche garnizoenen bezet, te brengen, om verkocht te worden en den opbrengst daarvan onder de troepen, de expeditie uitmakende, te verdeelen.

"Met de uitvoering van dit nieuwe plan des veldtogts is men reeds begonnen, en het blykt dat de expeditie tegen Chinghae, Ningpo, enz. ondernomen zyn alleen met dit doel.

De *Siecle* meldt, "dat hoewel het Britsch Gouvernement te vergeefs gepoogd heeft, de vernieling van het Indisch Brittannisch Leger te Cabul te verbloemen, de verschrikkelyke waarheid thans verstaan wordt." De *Siecle* neemt vervolgens het berigt van de vernieling van het Garnizoen van Cabul uit de Londonsche dagbladen over, en merkt aan, "dat de ten toonstelling van het hoofd van Sir William M'Naghtan een afschuwelyk gezigt was, waarvan niemand dan zy zich een denkbeeld konden vormen, die in den Spaansschen oorlog gediend hebben, toen de Engelschen de woede van de Spaansche Guerillas tegen de Fransche Troepen opwekten."

De *Siecle* eindigt aldus: "Elke overwinnaar die terugwykt is verloren. Mogelyk was het mogelyk niet over den Indus te zyn gegaan; thans zoude het rampspoedig zyn weder over denzelven te komen.

Het Britsche Kabinet bevindt zich in de allermoeyelykste omstandigheid. Lady M'Naghtan en 15 andere Engelsche Dames zyn in handen der Affghans, die vorderen om hen voor Dost Mahomed uittewisselen. Indien de Engelschen de ruil aannemen, ontroonen zy Schah Sojah met hunne eigene handen. Indien zy weigeren zyn de Affghans in staat hunne gevangenen te vermoorden: Weerwraak moet tegen Dost Mahomed worden geoefend, of, indien hy gespaard worde, zullen de Engelschen voor lafharten in de oogen van het volk van Cabul doorgaan, die eenen tempel voor de Godin der wraake, hebben gesticht.

Engeland is ryk en magtig; zy kan haar oppergezag in Indie voor eenigen tyd weder vestigen, maar de tyd van het Indisch Brittannisch Ryk is afgemeten, hetzelve zal voor het kwart eener eeuw een einde nemen."—*Times.*

AGENTEN

VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRICTEN.

Beaufort	De Hr.	J. Baird.
Clanwilliam	„ —	S. J. du Toit,
Caledon	„ —	A. P Keyter,
George	„ —	D. Coolhaas,
Graaff-Reinet	„ —	J. J. Meintjes, Jr.,
Paarl	„ —	J. D. Haupt,
Swellendam	„ —	John Barry,
Stellenbosch	„ —	P. Korsten,
Malmesbury	„ —	J. D. A. Freislich,
Somerset	„ —	C. Moller,
Tulbagh	„ —	W. Vos,
Tygerberg	„ —	F. Uys,
Uitenhage	„ —	J. Brehm,
Worcester	„ —	J. Meiring.

14 Eerste Kwartier	11u. 19m. 'a Namiddags.
22 Volle Maan	0u. 11m. 'a Namiddags.
30 Laatste Kwartier	3u. 56m. 'a Namiddags.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD, DEN 12 JULY 1842.

IN eene andere kolom van dit blad, geven wy eene copy van de petitie der Commissarissen en Wykmeesters van de Kaapstads Municipaliteit, om aan Hare Majesteit te worden ingediend, tegen de voorgestelde overvoering naar deze plaats van Jeugdige Bandieten. Deze petitie aan beide Huizen des Parlements, zal van denzelfden inhoud zyn, en alleen in vorm verschillen met eenige woordelyke veranderingen.

De petitie aan Hare Majesteit aan den kant der publieke byeenkomst gehouden in de Koopmans Beurs, zal, vernemen wy, van denzelfden inhoud zyn.

Niets kan ongerymder zyn aan den kant van den Secretaris der Kolonien, dan op het louter voorstel van eenen privaten individu eenen stap te nemen, welke de plaatselyke, huislyke aangelegenheden van de ingezetenen der kolonie affecteert, en welke krachteloos zyn moet zonder hunne medewerking en ondersteuning.

In het onderhavige geval is Lord STANLEY schuldig aan die ongerymdheid door het goedkeuren van een plan door Kapitein VAN REENEN voorgesteld en den Kommandant van Robben Eiland goedgekeurd, hoewel de Gouverneur der kolonie er tegen was, en door te gelasten, dat het ten uitvoer zou gebragt worden, voordat men met het verlangen van het publiek bekend was.

Er zyn gevallen, waarin de hoogste wetgever wetten met de huislyke belangen des publieks in verband staande, vaststelt, en waarvan de sterke magt van de wet de gepaste naarkoming noodzaken kan, hoe het ook van de gevoelens der geheele maatschappy verschille en door hen van de hand worde gewezen. Tenzy nu, de wetgever in zoodanige gevallen zich geneigd gevoelt om die wetten te verbeteren en te veranderen, zouden de onderdanen geen andere keus hebben dan zich daaraan te onderwerpen. De eenigste instemming welke er van het volk wordt vereischt is stipte gehoorzaamheid, en dit zal de lange degen uitwerken!

Het tydsgewricht waarin wy geplaatst zyn, is echter gelukkig niet van dezen aard. Tenzy dat wy deze jeugdige Bandieten in onze dienst nemen of als leerlingen bezigen, nadat de tyd hunner straf verstreken is, zal de maatregel vruchteloos zyn. De kolonisten verklaren in hunne petitien eenpariglyk dat zy hen *niet* in hunne dienst zullen nemen. Wat, Mylord STANLEY zal uwe instructien teweeg brengen, anders dan onnoodige kosten zoo voor het moederland als voor deze kolonie?

Of, zal de Secretaris van Staat, door eene Order in Rade, of door eene plaatselyke Ordonnantie, door de officieele, onder zyne speciale lastgeving handelende meerderheid, zoodanige dienst opdringen? Neen, dat kan hy niet,—dat durft hy niet?

Terwyl wy aan den eenen kant vertrouwen dat wy onder eene Britsche constitutie leven, welke zulk een opgedrongen wet niet gedogen zal, hebben wy aan den anderen kant tegen zulk eene poging voorzorg gebruikt, door ons op de tusschenkomst van het Britsche Parlement te beroepen, aan hetwelk ook de Municipaliteit besloten heeft een petitie over dat onderwerp te rigten.

Wy vertrouwen echter, dat de tusschenkomst van dat eerwaardig Ligchaam niet noodig zyn zal, en dat Lord STANLEY weldra vinden zal dat zyn gemoed verwilderd is geworden door zekere Utopiaansche herzenschim, meer belagchelyk dan ongerymd, en slechter dan dwaas.

Maar hoe is het, dat het onderwerp zoo onverwachts voor ons gekomen is, en slechts op den onmiddelyken tyd van deszelfs ten uitvoer brengen?—Hoe is het, dat terwyl hetzelve sints 1840, zoowel alhier als te huis, een onderwerp van overweging was, de ingezeten eerst in 1842, daarmede zyn bekend geworden, juist op den tyd, toen de maatregel de bekrachtiging van den Secretaris van Staat verworven had, en de last tot het ten uitvoer brengen daarvan gegeven was? Ware het niet door de vraag van den Heer EBDEN aan den Raad gerigt,—de Hemel weet of wy ooit iets daarvan zouden vernomen hebben, voor de aankomst van die lieve en beminnelyke bandieten.

De Secretaris van Staat heeft zeer gepast het onderwerp naar den Gouverneur van deze kolonie gerefereerd, ten einde zyne inzigten te vernemen. Hoe heeft hy gehandeld? Heeft hy het aan de Uitvoerenden Raad medegedeeld, om hem te helpen en bytestaan, ten einde het Gouvernement te huis te raden?—Neen! Heeft hy den Wetgevenden Raad geraadpleegd? Neen! De Kommandant van Robben Eiland was *in dit geval* zyn onverantwoordelyke raadsman, want het blykt niet, dat iemand anders door hem is geraadpleegd.

Schim van DURHAM! Wat een luisterryk argument zou deze maatregel niet in uw beroemd Canadasch rapport geweest zyn! Hier hebt gy een duidelyk bewys van het kwaad van een geheim Gouvernement, van een Gouvernement hetwelk handelt op de verantwoordelykheid van eenen onverantwoordelyken persoon,—en anderen dan den behoorlyk geregtigden en daartoe aangestelden, wettigen raadsman.

Was de Kommandant van Robben Eiland, een Krygsman die afgezonderd op dat Bandieten Eiland woont, een bekwame en geschikt persoon, om te beslissen en raad te geven over de gist van den maatregel, namelyk of het volk deze Bandieten in dienst nemen zou? Zou niet de Uitvoerende of Wetgevende Raad voor dat onderwerp geschikter zyn geweest?

Maar misschien was Zyner Excellentie's oogmerk, met het refereren naar den Kommandant van Robben Eiland om uittevinden, of die transportatie naar Robben Eiland als eene zaak van Politie beantwoorden zou? Indien dit zoo zy, waarom heeft dan Zyne Excellentie verzuimd, om van den Prokureur Generaal, den persoon, officieel belast met de Superintendentie van de Policie over de geheele kolonie, te vernemen,—of van de Regters,—niet van een enkele, maar van allen te zamen,—hoe het met betrekking tot de geheele Policie beantwoorden zou?!

Wy meenen, dat Sir GEORGE NAPIER als Gouverneur van de kolonie, in dit geval, van zoo groot belang voor het karakter, voor de zedelykheid en godsdienst van deze kolonie, nagelaten heeft datgene te doen, wat de kolonisten geregtigd waren van hem te vorderen, om namelyk, door middel van het officieele of wetgevende kanaal, met een onderwerp, dat hen van zoo naby betrof, bekend te worden.

Het volk wordt nu opgeroepen om zich door middel van de onderhavige petitie, van het eenige middel te bedienen, dat wy bezitten om ons voor soortgelyke voorvallen te behoeden. In den Wetgevenden Raad, hadden de on-officieele Leden, een besluit behooren te nemen zoodanige handelwyze afkeurende, op dezelfde wyze als zy by eene vorige gelegenheid voorstellen voorgesteld en aangenomen hebben, toen zy de handelwyze van onzen eerwaardigen en zeer beminden Gouverneur, —of zoo als de Emigranten hem noemden, *den besten Gouverneur die zy ooit gehad hebben*,—Sir BENJAMIN, betrekkelyk den Kaffer-oorlog, goedkeurden.

Nogthans, zy hebben dit *niet* gedaan; en Landgenooten! gy wordt nu opgeroepen, om door het onderteekenen van de onderhavige Petitie tot uw eigen nut en bescherming werkzaam te zyn, door Hare Majesteit en beide Huizen van het Parlement te smeeken:—

"Dat het Hare Majesteit goedgunstiglyk moge behagen, te gelasten, dat wanneer kwestien, by uitsluiting van een' huishoudelyken aart, de Ingezetenen dezer Kolonie rakende, onder overweging zyn, dezelve aan Hare Majesteits loyale onderdanen alhier, mogen worden medegedeeld, door de constitutioneele kanalen, alvorens over dezelve uiteindelyk worden beslisd."

DE INVOER VAN JEUGDIGE MISDADIGERS.

Het volgende is de copy der Petitie welke aan Hare Majesteit en beide Huizen van het Parlement zal worden ingediend, door de Commissarissen en Wykmeesters van de Kaapstads Municipaliteit, in gemeenen raad vergaderd. Het Publiek of de andere Municipaliteiten buiten, zullen, door dezelve met eenige noodige veranderingen te volgen, instaat zyn om zonder veel tyd-verlies en spoedig de handen aan het werk te slaan en mede Petitien intezenden tegen dien invoer. Wy vernemen met veel genoegen, dat men te Stellenbosch en aan de Paarl, reeds bezig is toebereidselen te maken, tot het houden van byeenkomsten:—

AAN DER KONINGINNE ALLER-GENADIGSTE MAJESTEIT.

De Petitie van Commissarissen en Wykmeesters van de Kaapstads Municipaliteit, in Gemeenen Raad vergaderd:

Eerbiediglyk te kennen gevende,—

Dat de Supplianten, uit eene depeche aan Zyne Excellentie den Gouverneur dezer Kolonie gerigt, door den Hoog-Edelen, den Secretaris van Staat voor de Kolonien, vernomen hebben, dat uwer Majesteits Gouvernement voornemens is, naar de Kaap de Goede Hoop te zenden, zekere Jeugdige Gevangenen, in het moederland van onderscheidene misdaden overtuigd, om een gedeelte hunner straf in deze Kolonie te ondergaan, en allengskens onder onze bevolking te worden vermengd als apprentices of toegewezen arbeiders.

Dat de Kolonie de Kaap de Goede Hoop, nimmer te eeniger tyd, sedert hare eerste stichting, uit Europa of elders, eenig gedeelte harer bevolking heeft ontvangen uit gevangenhuizen of tucht-etablissementen; maar dat integendeel, zekere vormen en voorzieningen, als bewyzen van goed karakter en zekerheid voor goed gedrag, gevorderd werden van alle vreemdelingen, toegestaan binnen dezelve te komen of te vestigen.

Dat de arbeidende bevolking van de Kaap, hoofdzakelyk bestaat uit vrygestelde Slaven en hunne kinderen, tusschen de 30,000 en 40,000 in getal; uit inboorlingen van Zuidelyk Afrika, Hottentotten, Boschjesmans, Fingoes, en andere, gemeenlyk in een' lagen staat van beschaving verkeerende, en uit Prys-Negers en vrygestelde Afrikanen, gevonden in schepen, onwettiglyk gebezigd in den Afrikaanschen Slaven-Handel en door Britsche kruisers genomen.

Dat te midden dezer menigte van arme, onwetende lieden, eenslaps en met geweld genomen uit de woeste en wilde stammen van het vasteland en de eilanden van Afrika, de supplianten met groot gemoegen bespeurd hebben, de toeneming in kennis en goed gedrag, klaarblykelyk ontstaande uit den invloed van gereegeld bestier en de onpartydige bedeeling des regts, het voorbeeld der christelyke kerken, den arbeid van zendelingen, onze uitmuntende publieke en liefdadige instellingen voor de opvoeding van alle klassen, zonder onderscheid van rang of kleur, en uit de pogingen van individuen in hunne huisgezinnen om hunne eenvoudiggezinde huisbedienden te onderwyzen en voor te lichten in zedelyke en godsdienstige pligten.

Dat ofschoon deze pogingen sedert jaren algemeen en deze gevolgen bykans eenstemmig zyn geweest, de Supplianten echter overtuigd zyn, dat dezelve vruchteloos zouden geweest zyn, en dat de Kaapsche Maatschappy, instede van het belovend voorkomen, welke dezelve thans oplevert, gezonken zoude zyn in eene diepte van bederf en ellende, verschrikkelyker dan jongste navorschingen aan het licht gebragt hebben in Kolonien, van derzelver stichting, met misdadigers als arbeiders voorzien—ware deze gemengde en voor indruk vatbare massa van onwetendheid en eenvoudigheid, blootgesteld geweest aan het onderwys en voorbeeld van snoode gezellen uit de gevangenhuizen van bedorvene steden in Europa.

Dat de supplianten, de kwestie rypelyk overwogen en alles overdacht hebbende, hetwelk hun voordeel kan affecteeren, van gevoelen zyn, dat gevaarlyk en nadeelig voor de zeden, nyverheid, burgerlyke gehoorzaamheid, ja zelfs het bestaan der inlandsche bevolking van Zuidelyk Afrika, de invoer zoude zyn van volwassen bannelingen uit Groot Brittanje, deze vernietiging even zeker en spoediger zoude zyn, door hun en hunne familien, bloot te stellen aan den zedebederventen maatschappelyken omgang met jeugdige misdadigers uit hetzelfde kanaal, daar deze laatste klasse van misdadigers, ofschoon even doortrapt en niet minder verhard, minder achterdocht verwekken, en zich gemeenzamer mengen zoude in de huiselyke kringen en natuurlyk naauwer gemeenschap oefenen met de leden van het aankomende geslacht.

Dat, terwyl aldus trachtende de arbeidende klassen dezer maatschappy, voor zulk een groot nadeel te beveiligen, uwe supplianten, tevens hun leedwezen aan uwe Majesteit verlangen te betuigen, dat de Hoog-Edele, de Secretaris van Staat voor de kolonien, zich aldus gemoeid heeft met de aller-gewigtigste huiselyke en personeele belangens der kolonisten, zonder zyn voornemen mede te deelen aan den Uitvoerenden Raad des Gouvernements of aan den Wetgevenden Raad van de Kaap de Goede Hoop, en regtstreeks aandruischende tegen het officieele rapport, en, de in schrift gestelde opinie van Zyne Excellentie den Gouverneur.

Uwer Majesteits Supplianten, smeeken daarom ootmoediglyk, dat de kolonie de Kaap de Goede Hoop en hare resorten, geen depot, tuchthuis, plaats van gevangenschap of toevlugt voor misdadigers van eenige soort, moge worden gemaakt, zich tevens verbindende dezelve op gene voorwaarden hoegenaamd, in hunne etablissementen aantenemen of te bezigen.

En dat het uwe Majesteit goedgunstiglyk moge behagen, te gelasten, dat wanneer kwestien, by uitsluiting van een' huishoudelyken aart, de ingezetenen dezer kolonie rakende, onder overweging zyn, dezelve aan Harer Majesteits loyale onderdanen alhier, mogen worden medegedeeld, door de constitutioneele kanalen, alvorens over dezelve uiteindelyk worden beslisd.

Hetwelk doende, enz.

DE PORT NATELSCHE EXPEDITIE.

Voor het tegenwoordige ons onthoudende eenige aanmerkingen te maken, over de handelingen betrekkelyk deze expeditie, nemen wy de inzigten der Grens-bladen over:—

(Uit de Grahams Town Journal,)

In ons blad van heden, zal de lezer eene mededeeling vinden, gedagteekend 21 February ll. door de Natalsche Emigranten aan Sir George Napier, officieel geadresseerd, en welke, verklaard moet worden voor mogelyk het belangrykste staatsdocument hetwelk immer betrekkelyk deze kolonie is verschenen,—een, hetwelk volkomen genoegzaam in zichzelf is, om het ware karakter van onze Kaapsche administratie aanteduiden, zonder ergens anders een' zweem van ander getuigenis te zoeken.

Een ieder die op deze grenzen ondervinding gehad heeft, of die zelfs de minste acht geslagen heeft op de Geschiedenis dezer Kolonie, gedurende de laatste 10 of 12 jaren, zal de algemeene waarheden, in dat document vervat, moeten erkennen. Hoe onsmakelyk ook, zyn dezelve evenwel WAAR;—en, het zoude noch gezonde staatkunde, noch goede smaak zyn, de opgegevene grieven te bewimpelen, veel minder te ontkennen. Dezelve zyn over en over herhaald geworden, tot dat het onderwerp uitgeput is, noch kunnen wy ons verwonderen, dat er dezulken zyn, die beweren, dat niets minder dan de gedaante welke hetzelve thans heeft aangenomen, de aandacht van het Gouvernement tot zich getrokken of de Koloniale Wetgeving uit hare droomende sluimeringen zoude hebben gewekt.

Het zal ongetwyfeld de pligt van het Gouvernement zyn, om den waren tyd uittevinden op welken dit document deszelfs bestemming bereikt heeft,—want, indien, in weerwil van zulk eene bedaarde, beslissende openbaring van het voornemen der Boeren, om de bezitneming van Natal, door de Britsche troepen, wederstand te bieden, inderdaad gelykstaande met eene oorlogs-verklaring—men het nog raadzaam heeft geoordeeld te volharden in het zenden van twee honderd man tegen de geheele magt der Emigranten,—allen bekwame scherpschutters, wel bekend met het land en aan ongemakken gewoon,—dan is het eene ten toon spreiding van roekeloosheid, welke al de verantwoordelykheid van het verlies der dappere mannen die gesneuveld zyn, en van al het kwaad dat daaruit uiteindelyk kan geboren worden, met zich voert. De troepen bereikten de Umtenda niet voor den 10 April, en het is daarom waarschynlyk, dat hunne marsch had kunnen worden gestaakt tot dat versterkingen gezonden en geschikte maatregelen genomen hadden kunnen worden, om offensief te ageren, en het bedreigde gevaar het hoofd te bieden.

Doch, terwyl wy de algemeene naauwkeurigheid der voornaamste omstandigheden in dit document vervat, en het bestaan van de meesten der grieven zoo duidelyk en krachtig aangehaald, erkennen,—doen wy dit echter met groote omzigtigheid,—het is eene *zydelingsche* opgaaf,—vatbaar voor groote matiging. Tegen de gevolgtrekkingen welke er gemaakt zyn, bestaan er vele en groote tegenwerpingen, terwyl wy geheel en al eenige eenstemmigheid van gevoelen ontkennen met betrekking tot die maatregelen waartoe de Boeren toevlugt hebben genomen, om het herstel van bestaande grieven, te verzekeren. De Britsche ingezetenen zyn medelyders geweest, zy hebben hunne grieven ruiterlyk geuit—en zyn volhard, en stellig van voornemen te blyven volharden, in alle *constitutioneele* middelen om dat herstel te bekomen, waartoe zy immer beweren ten vollen geregtigd te zyn. Noch verzoeken zy dit als eene gunst, maar zy vorderen het als een regt;—zy scheiden zich niet van hun land af, omdat het door onverschilligheid of door verkeerde voorstellingen, wordt onthouden, maar hechten zich aan hetzelve des te vaster—en, vertrouwende op de billykheid van hunne zaak, houden zy zich overtuigd, dat uiteindelyk en niet lang hiernaa zy eene bloedelooze, doch zegepralende overwinning, zullen behalen.

Het denkbeeld zelfs, der Emigranten, om eene onafhankelyke Zuid-Afrikaansche Republiek te willen daarstellen, komt als onuitsprekelyk ongerymd voor. Indien zy met iets minder dan dit tevreden geweest waren, zouden zy hun doel volkomen hebben kunnen bereiken. Men heeft hen gedoogd de kolonie te verlaten, en zy konden getrokken zyn, want niets schynt daartegen te zyn, verwaarts zy verkozen;—doch toen zy bezit namen van eene resorte *dezer kolonie*, en, met middelen hieruit getrokken, eenen wedyverenden Staat poogden daartestellen, en bondgenoodschappen te vormen, welke nadeelig waren voor de belangens en voor de veiligheid des lands waarin de meesten geboren waren: werd het eene zaak van staatkunde tusschenbeide te komen en de sluimerende magt der natie te wekken, ten einde haar gezag te verdedigen, en verspreidende euvels te stuiten.

Het stichten eener kolonie door de Boeren zonder de sanctie des Gouvernements, zoude niets nieuws geweest zyn in de geschiedenis van hedendaagsche kolonisatie. Nieuw Zeeland en Port Philip werden beiden aldus daargesteld—maar het stichten van eene volplanting door Britsche onderdanen, in verklaarde tegenstand aan, en trotseering van Britsch gezag, is een stap welke slechts genomen is geworden in de zaak der Natalsche Emigranten, en welke, indien gedoogd, een voorbeeld van zulk eenen gevaarlyken aart zyn zoude, dat beide de eer en het welvaren van het Britsche Ryk even zeer betrokken zyn denzelven te verbieden. Raadzaamheid even als regtvaardigheid, mits zy met elkander niet in aanraking komen,—moeten hier in aanmerking worden genomen; en ongetwyfeld bestaan er vele en krachtige redenen waarom Groot Brittanje niet behoorde te gedogen dat eenen wedyverenden Staat wortel schiete en in eenig nedeelte van Zuid-Afrika opgroeije.

De Emigranten hebben, in het manifest in kwestie, hunne eigene zaak in dit opzigt verzwakt, door de prullen welke zy ter onderschraging daarvan hebben aangehaald. Zy brengen de Griquas ten voorbeeld by—wetende, toen zy schreven, dat het niet tusschenbeide komen des Gouvernements ten opzigte van dat volk, een der grootste misslagen in het Bestuur dezer Kolonie geweest is—het maakt eene der schandelykste hoofdeelen in hare geschiedenis uit—en, indien het werkelyk het gevolg gehad heeft, hen te bewegen den pligt van getrouwheid vaarwel te zeggen en de banden der wet te slaken, en zich buiten het bestek van beschaving te stellen, dan toont zulks slechts de dwaasheid van zo odanige onverschilligheid, in een veel klaarder licht aan, en legt op het Gouvernement eene nog grootere noodzakelykheid, om dadelyk, het by uitstek groote kwaad, te verhelpen. Noch kunnen wy eenig groot gewigt hechten aan de omstandigheid dat de Kaapsche authoriteiten een' impost van 10 per cent. gevorderd hebben op produkten van Natal naar deze Kolonie gezonden.—Eene overeisching door den officier der Douane moet zekerlyk niet worden uitgelegd als de vervreemding van eene resorte der Kolonie, van de Britsche Kroon. Natal is 150 jaren geleden, door het toenmalige Kaapsche Gouvernement, gekocht geworden—dezelve was sedert vele jaren, beide door blanken en naturellen verlaten, maar Britsche onderdanen hadden dezelve, lang voor de verhuizing der Boeren, weder in bezit genomen. Zy beweren hun regt te hebben verkregen van het Zoola Opperhoofd, Dingaan, die hen even gereed kon en ongetwyfeld, wanneer zy zulks verlangd hadden, zou hebben beschonken met Delagoa Baai of eenig gedeelte dezer Kolonie. Of zulk eene edelmoedigheid een goed regt van eigendom op grondgebied is, behoeven wy niet te vragen.—Hierin dan, bestaat de noodlottige dwaling der Boeren. Zy hebben zich van Britsch grondgebied, *te voren door Britsche onderdanen in bezit genomen*, meester gemaakt, zy hebben hunne toevlugt tot wapenen genomen, en Britsche soldaten en onderdanen omgebragt—in eene verraderlyke poging om in eene Britsche Bezitting, een eigen Gouvernement daartestellen.

De tegenwoordige Koloniale Grens-scheiding moet worden uitgebreid, of vele welgezinde lieden zullen in den toestand van vogelvry worden geplaatst ten aanzien van hun wettig Gouvernement. Onverschrokkene en wakkere maatregelen kunnen dit weren, en de handen des Gouvernement, in dezen crisis, grootelyks sterken. De scheiding eens bepaald zynde, moeten geschikte ambtenaren aan de onderscheidene driften en doortogten worden geplaatst, en niemand worden toegelaten verder dan dezelve te gaan zonder behoorlyk verlof van hen die de magt hebben zulks te verleenen. Wakkere en stevige maatregelen zyn op dit oogenblik van het uiterste belang. Wy moeten niet verwonderd of ongeduldig zyn dat vele der Hollandsche kolonisten voor hunne landgenooten te Natal gevoelen;—wy kunnen dit gemakkelyk begrypen, maar, tegelyker tyd houden wy ons overtuigd, dat elk wel onderrigt individu onder hen, den verderfelyken weg, welken die onbezonnen en verkeerd onderrigtte lieden zyn ingeslagen, bemerken zal. Getrouwheid daarom aan hun eigen Gouvernement, zoo wel als medelyden met zulke misleidde lieden, vorderen van hen eene aanwending van alle hunnen invloed ter onderdrukking van elke opbruissching van gevoel, welke de minste strekking heeft, om de inwendige rust dezer kolonie te storen. Het is de *onwetendheid* der misnoegdden welke het ontzaglykste is—en dit moet worden overwonnen niet door schadelyke geheimhouding en gewaande verborgenheid, maar door eene opene bekendmaking van den warén staat van zaken, en door aan hen hunne eigene, wezenlyke belangens, duidelyk te ontvouwen.—*Graham's Town Journal.*

(Uit de *Frontier Times.*)

Wy hebben uit *De Zuid-Afrikaan*, een' brief overgenomen, welken de Uitgewekene Boeren aan Zyne Excellentie den Gouverneur, schynen gerigt te hebben, in antwoord op zyne Proclamatie van den 2 December 1841. De verstandige lezer zal vinden dat dezelve met eenige waarheid, een overvloedig zamenweefsel is van dwaling, drogrede, en hoogdravenheid. Het is geheel en al een schoonschynend document, klaarblykelyk geschreven, om de driften en vooroordeelen des volks, aan de zyde van wetteloosheid en muitery, te doen overhellen. Wy koesteren een sterk vermoeden dat de leden van den Volks-Raad, met regt, geene aanspraak maken kunnen hetzelve te hebben ontworpen.

Maar, wat kon de Gouverneur der Kolonie hebben bewogen, om, in weerwil van dezen brief,—welken hy waarschynlyk vroeg in Maart ll. heeft ontvangen, en welke eene taal spreekt te duidelyk om misverstaan te worden, en tegen de herhaalde waarschuwingen van de pers aan,—eene geringe magt van 200 man afzenden, om te stryden tegen zulke vyanden als de Hollandsche Afrikaansche Boeren. Het stond byna gelyk met de veroordeeling dezer ongelukkige en dappere kleine bende tot zekere vernieling; en, indien, *zoo als* wy maar te veel reden hebben te vreezen het geval is, byna al de arme schepsels die dezelve uitmaakten niet meer in wezen zyn, wat moet Sir George Napier dan gevoelen? Indien hy een vonkje edelmoedig gevoel in zynen boezen heeft, zal de slagting van dit kleine detachement hem meer treffen, dan ware hy uit zyn gouvernement met oneer en schande gezet.

HOLLANDSCHE EEREDIENST TE GRAHAMSTAD.

(Medegedeeld.)

Op Zondag namiddag, den 26 dezer, ten 3 ure, werd in de St. George's Kerk, te Graham's-stad, in de Hollandsche taal godsdienst gehouden, door den Wel-Eerw. Heer A. Roux, D.D., die een' zeer gepaste preek deed. Hy koos tot zynen tekst Psalm VIII vers 5 en 6,—maar het speet ons by die gelegenheid aldaar zoo weinig tegenwoordig te zien. Onmiddelyk nadat hy zyn' preek gedaan had, zeide hy aan zyne toehoorders, dat hy op Zaturdag aanstaande, ten 3 ure, in den namiddag, godsdienst zoude houden, ter voorbereiding tot het Heilige Avondmaal,—hetwelk op den volgenden Zondag, ten half 3 ure, 's namiddags, zoude worden uitgedeeld, hetgeen voor onze Hollandsche vrienden, zoowel binnen en buiten de stad, eene zeer goede gelegenheid zyn moet. Wy vertrouwen opregtelyk dat velen by die gelegenheid aldaar tegenwoordig zullen zyn.

DE MAHOMEDAANSCHE BEGRAAFPLAATS.

Het publiek is bewust van het geschil tusschen zekere Priesters van de Mahomedaansche Kerk,—betrekkelyk eene zekere Begraafplaats, aan het einde van de Langemarkt-straat.

Het blykt dat een der belanghebbende partyen by het Gouvernement om eene vergunning van den grond in kwestie aanzoek gedaan heeft, en Zyne Excellentie de Gouverneur van de Commissarissen der Municipaliteit, uit krachte der 32ste Municipale Regulatie, gevorderd hebbende, om aan den Landmeter Generaal transport te doen, heeft de Raad daaraan voldaan, gelyk men uit de hierondervolgende Documenten zien zal. De Municipaliteit mag zich verblyden, dat door aan den eisch van den Gouverneur te voldoen, dezelve ontslagen is van de noodzakelykheid zich met de hangende kwestie te bemoeijen. Dezelve is thans in handen van den Gouverneur:—

Kolonial Bureau, Kaapstad, 30 Juny 1842.

MYNHEER.—Ik heb de eer Uw Ed. toetezenden ingeslotene Petitie van Carel Pelgrim, Mahomedaansche Priester en Onderwyzer, verzoekende om aan de Mahomedanen de vergunning te bekrachtigen van eene kleine begraafplaats, aan het bovepeinde van de Langemarkt-straat gelegen, en u te berigten, dat om een einde te maken aan de gewoonten waarover geklaagd worden, het het gevoelen van Zyne Excellentie den Gouverneur is, dat transport worde gedaan aan den Landmeter Generaal in der tyd, gelyk door Kolonel Michell is voorgesteld.

Ik heb de eer te zyn,
Mynheer,
Uw zeer gehoorzame onderdanige Dienaar,
J. MOORE CRAIG.

Aan den Voorzitter van de Kaapstads Municipaliteit.

Aan Zyne Excellentie, Generaal Sir George Napier K.C.B. Gouverneur en Opperbevelhebber der Kolonie de Kaap de Goede Hoop, enz. enz.

De nederige Petitie van Carel Pelgrim of Hadja, Mahomedaansche Priester en Onderwyzer.

Geeft te kennen.—

Dat de suppliant onlangs zyne vrouw verloren hebbende, haar in de begraafplaats van zyne secte heeft doen begraven, alwaar ook anderen van zyn huisgezin begraven zyn.

Dat tot zyn uiterst afgryzen hy by twee gelegenheden, onlangs bevonden heeft, dat zekere ongevoelige en wraakzuchtige monsters in menschelyke gedaante, om aan hunne personeele wrok tegen hem te voldoen, de onverblyfselen van zyne beminde overledenen gestoord, en hen aan het gezigt hebben blootgesteld.

Dat die ellendelingen toen zy door de authoriteiten betrekkelyke zoodanige boosaardige handeling ondervraagd werden, onbeschaamd bekenden de daad te hebben gepleegd, voorgevende dat daar er geen transport bestond, deze grond aan eenig persoon of secte tot eene begraafplaats of anderzins afstaande, zy het regt hadden de ligchamen optegraven, wanneer zy zulks verkozen.

Het blykt niet dat een erfgrondbrief van dit stuk gronds is verleend geworden, hoewel hetzelve als eene Begraafplaats gedurende de laatste 20 of 30 jaren is gebruikt geworden, maar zekerlyk diende het stoffyk overschot der dooden in de beschaafde zamenleving heilig gehouden, en door de wetten waaronder wy leven, beschermd te worden, hetzy de grond is uitgegeven of niet.

Indien gene zoodanige bescherming bestaat, of in voorzien is geworden, is het klaarblykelyk, dat de noodzakelykheid om tegen zoodanige ongehoorde baldadig- en onmenschelykheid van zoodanige onwaarschynlyke gebeurtenis te voorzien, nu eens aan gedacht is of verwacht werd; maar om te beletten dat de rust der dooden in het vervolg worde gestoord,—verzoekt de suppliant eerbiedig en dringend, dat het Uwe Excellentie moge behagen, aan de Mahomedanen het regt op gem. kleine Begraafplaats te bekrachtigen, door eene vergunning aan zoodanigen Priester in der tyd, als Uwe Excellentie gepast oordeelen zult.

De grond is reeds lang omringd door eene muur van zes voeten hoog, voorzien van eene Poort, en gelegen aan de regter zyde van de Langemarkt-straat, annex het Eigendom van den Heer Truter, in de nabyheid van de andere Begraafplaatsen der Mahomedanen.

'T welk doende.

Kaapstad, 23 Mei 1842.

CAREL VAN DE KAAP,
Pelgrim en Priester.

Buitengracht, No, 17.

Het komt my voor, dat het stuk gronds in kwestie, gepast tot eene begraaf-plaats door Zyne Excellentie den Gouverneur kan worden vergund.

De moeijelykheid zal zyn,

1. Wie zal de Curator zyn?
2. Wie zullen de Partyen zyn onder wier berusting dezelve zal worden geplaatst.

Ik zoude den Civilen Commissaris in der tyd als een' geschikten Curator voorstellen, maar het tweede punt kan eenig onderzoek vereischen omtrent de geschillen van Islamismus.

(Get.) W. PORTER.

7 July 1842.

RAPPORT.

Het blykt niet dat de hierinbedoelde grond, immer is uitgeven, de hiernevensgaande copy van eene kaart, zal deszelfs ligging aantoonen—en oordeelende volgens gemelde kaart, schynt het dat de grond in kwestie tot eene begraafplaats opengelaten was.

(Get.) Maj. C. MICHELL, Landm. Gen.

Landmeter Generaals Bureau, 3 Juny 1842.

[Memorandum.]

Ik geloof niet dat eenig onderscheid gemaakt wordt in het begraven der dooden van de twee of drie onderscheidene secten van Mahomedanen, de laatste vergunning werd gedaan in den naam van Imaum Achtmat, of den Hoogen Priester in der tyd. Indien Zyne Excellentie echter mogte objecteeren dat de tegenwoordige zoodanig zy,—kan de vergunning veilig gedaan worden aan den Landmeter Generaal in der tyd.

Bureau van den Landmeter Generaal,
16 Juny 1842.

(Get.) Maj. C. MICHELL, Landm. Gen.

Resolutie van den Raad van Commissarissen van den 6 July 1842, op bovengem. Communicatie.

Besloten:—Dat de byzondere omstandigheden van dit verzoek in aanmerking nemende, de Raad van Commissarissen van gevoelen is, de suggestie van Zyne Excellentie de Gouverneur, betrekkelyk den grond, tot nu als eene begraafplaats, door de Mahomedanen gebruikt, toegestaan, en dat transport daarvan worde gedaan aan den Landmeter Generaal, tot bovengem. einde, in termen der bovengem. suggestie. Wordende het echter duidelyk verstaan, dat de Raad deze suggestie heeft ingestemd zonder nadeel voor hunne regten, aangaande Municipale eigendom.

RUSLAND.

DE JONGSTE OPSTAND VAN TROEPEN TE ST. PETERSBURG.—Een' brief van Berlyn van den 18 Maart aan de *Cologne Gazette*, luidt als volgt:—

"Ik heb my onthouden met u te spreken over al de gerucht ten welke in de laatste veertien dagen in omloop geweest zyn, betrekkelyk eenen militairen opstand te St. Petersburg, omdat dezelve my voorkwamen niet geloofwaardig te zyn; maar, ik geloof u thans te kunnen verzekeren, dat hoe vergroot de in omloop zynde berigten zyn mogen, het zeker is, dat een regiment zich door deszelfs officieren heeft doen overhalen tot muitery. Deze opstand werd echter spoedig door wakkere maatregelen gedempt. Echter, deel ik u de volgende byzonderheden, als een gerucht mede:—Men zegt dat de Keizer zich in aller-yl naar de kazernen van het regiment, hetwelk opgestaan was, begeven heeft, en dat het hem byna gelukt was, de soldaten tot hunnen pligt te brengen; hy bragt hun met indrukmakende woorden de strafbaarheid hunner handelingen, onder het oog, toen een officier voor-uit trad om hem te pakken. Zyne Majesteit doodde den oproerling en vertrok; ziende dat er geen' hoop was, door zachtere middelen de misleidde soldaten over te halen. De kazernen werden dadelyk aangevallen; een groot gedeelte der oproerelingen vielen met de wapenen in hunne handen, en de overigen werden denzelfden dag naar Siberien gezonden. Wy kunnen hier niet zeggen, hoe verre dit berigt waar zy; hetgeen echter niet onwaarschynlyk is; en het zal niet onbelangryk schynen, indien wy denken dat een militaire opstand, hoe onbelangryk ook, plaats gehad heeft.—*Times*, 28 *Maart.*

AGENTS

FOR THIS PAPER IN THE COUNTRY DISTRICTS:

Beaufort,.....Mr. J. Baird,
Clan-William,.....Mr. S. J. du Toit,
Caledon,.....Mr. A. P. Keyter,
George,.....Mr. D. Coolhaas,
Graaff-Reinet,.....Mr. J. J. Meintjes, Jun.
Malmesbury,.....Mr. J. D. A. Freislich,
Paarl,.....Mr. J. D. Haupt,
Somerset,.....Mr. C. Moller,
Stellenbosch,.....Mr. P. Koesten,
Swellendam,.....Mr. John Barry,
Tulbagh,.....Mr. W. Vos,
Tygerberg,.....Mr. F. Uys,
Uitenhage,.....Mr. J. Bechin,
Worcester,.....Mr. J. Meiring.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, JULY 12, 1842.

In another column of this paper, we give a copy of the Petition of the Commissioners and Wardmasters of the Cape Town Municipality, to be presented to Her Majesty, against the proposed transportation to this place of juvenile convicts. The Petition to both Houses of Parliament will be of the same contents, and only differ in form with some consequent verbal alteration.

The Memorial to Her Majesty on the part of the public Meeting held in the Commercial Exchange, will, we hear, be of the same import.

Nothing can be more absurd on the part of the Secretary of the Colonies than, on the mere proposal of a private individual, to adopt a measure, which affects the domestic concerns of the Inhabitants of the Colony, and which must prove abortive without their co-operation and support.

In the present instance Lord STANLEY is guilty of that absurdity, by approving a plan proposed by Capt. VAN REENEN, and suppored by the Commandant of Robben Island, although objected to by the Governor of the Colony, and directing its execution before ascertaining the sense of the people of the Colony.

There are cases in which the supreme legislator may enact laws affecting the domestic concerns of the people, and of which the strong power of the law may force due observance, however repugnant to the feeling of the whole community, and repudiated by them. In such instances, unless the legislator felt inclined to amend and alter those enactments, the subjects would have no alternative but to submit to it. The only concurrence or co-operation of the people which is demanded, is stern obedience, and the long sword will enforce it!

Such, however, furtunately is not the dilemma in which we are now placed. Unless we accept the service or apprenticeship of these juvenile convicts, after the expiration of their time of punishment, the measure must prove abortive. The Colonists, in their Petition, with one voice declare that they will *not* employ them. What then, Mylord STANLEY, will your instructions effect but useless expense both to the mother country and this Colony?

Or, will the Secretary of State, by an Order in Council, or by a local Ordinance, carried through by the official majority, acting under his special instructions, compel the acceptance of such service? No, he cannot—he durst not!

Whilst, on the one hand, we hope we live under a British constitution which will allow no such compulsory laws, we have, on the other hand, provided for any such attempt, by appealing to the interference of the British Parliament, to whom the Municipality have resolved to present a Petition on the subject.

The interference, however, of that august Assembly, we trust will not be found necessary, and that Lord STANLEY, will soon find that his mind has been bewildered by some Utopian scheme, more ridiculous than absurd, more wicked than foolish.

But how is it, that the subject comes before us so suddenly, and only at the very time of execution? How is it, that whilst it was under consideration, since 1840, both here and at Home, the people became aware of it in June 1842, at the very time, when the measure had received the sanction of the Secretary of State and was directed to be executed? If it were not for Mr. EBDEN's putting the question to the Governor in Council, God knows whether we would have heard any thing about it, before the arrival of those dear and lovely convicts!

The Secretary of State very properly referred the matter to the Governor here, to ascertain his views. How did he act? Did he communicate it to the Executive Council, to aid and assist him, in advising the Home Government? No! Did he consult the Legislative Council? No! The Commandant of Robben Island was *in this instance* his legal adviser, for it does not appear, that any one else was consulted by him.

Ghost of DURHAM! What a glorious argument would this proceeding have been in your renowned Canadian Report! Here you have a direct proof of the evils of secret Government, and of a Government acting upon the responsibility of an irresponsible—and other than the duly authorised and appointed—legal adviser!

Was the Commandant of Robben Island, a military man, living isolate on that convict island, a fit and proper person to decide or advise upon what was the gest of the measure, namely, whether the people would employ these convicts? Would not the Executive or Legislative Council have been more competent for that purpose?

But His Excellency's object of reference to the Commandant was, perhaps, to ascertain how, as a matter of police, the transportation to Robben Island would answer. If so, how than has His Excellency omitted to ascertain from the Attorney General, the person charged officially with the general superintendence of the Police throughout the Colony, or from the Bench,—not from one individual Judge, but from *the whole Bench*,—how it would answer as a matter of general police?!

We do think that in this instance of such vital importance to the character, morality, and religion of the inhabitants of this Colony, Sir GEORGE NAPIER, as the Governor thereof, has not done that which the Colonists were entitled to receive from his hands, namely, timely information through the official or legislative channel, of the intended measure so vitally affecting them.

The only means which we have of guarding against similar occurrences, the people is now called upon to adopt by the present petition. In the Legislative Council, the unofficial Members should have proposed or recorded a resolution, condemnatory of such proceeding, in the same manner as they at one time proposed and adopted resolutions approving the proceedings of our venerable and highly esteemed—or as the Emigrants called him *the best Governor they have had*,—Sir BENJAMIN D'URBAN, respecting the Caffer war.

They have however, failed to do so; and Colonists! you are now called upon by subscribing to the present Petition, to act for and protect yourselves, by praying Her Majesty and both Houses of Parliament:—

"That Her Majesty will be graciously pleased to direct that when questions of purely domestic policy, affecting the inhabitants of this Colony, are under consideration, they shall be communicated to Her Majesty's loyal subjects here, through the constitutional channels, before being finally resolved on."

THE IMPORTATION OF JUVENILE DELINQUENTS.

The following is a copy of the Memorial which will be presented to Her Majesty and both Houses of Parliament, by the Commissioners and Wardmasters of the Cape Town Municipality. The public in the Country, or the other Municipalities, by following the same with some necessary verbal alteration, will be enabled, without much loss of time, speedily to set at work in petitioning also against the introduction. We hear with much pleasure that at *Stellenbosch* and the *Paarl*, preparations for meetings are already being made:

TO HER MOST GRACIOUS MAJESTY THE QUEEN.

The Memorial of Commissioners and Wardmasters of the Municipality of Cape Town, in Common Council assembled:

HUMBLY SHEWETH,

That Memorialists have learned from a dispatch addressed to His Excellency the Governor of this Colony, by the Right Honorable the Secretary of State for the Colonies, that it is the intention of your Majesty's Government to send to the Cape of Good Hope, certain Juvenile Prisoners convicted of various offences in the mother country, to undergo part of their punishment in this Colony, and to be gradually mixed up with our population as Apprentices or assigned Laborers;

That the Colony of the Cape of Good Hope has never at any time, from its first settlement, received from Europe or elsewhere, any portion of its population out of prisons or penal establishments; but that, on the contrary, certain forms and provisions as evidences of good character and securities for good behaviour, were required of all strangers permitted to enter or reside in it;

That the laboring population of the Cape consists chiefly of Emancipated Slaves and their children, between thirty and forty thousand in number; of Natives of Southern Africa, Hottentots, Bushmen, Fingoes, and others generally in low states of civilization; and of Prize Negroes, and Liberated Africans, found in vessels unlawfully employed in the African Slave Trade, and captured by British cruisers;

That amidst this assemblage of poor ignorant people, drawn suddenly and forcibly from all the barbarious and savage tribes of the African Continent and Islands, Memorialists have seen with much satisfaction, the progress of knowledge and good conduct, springing evidently from the influences of regular government, the impartial administration of justice, the example of the Christian Churches, the labors of the Missionaries, our excellent Public and Charitable Institutions for the Education of all classes, without distinction of rank or color, and from the efforts of individuals in their families, to instruct and enlighten their simple-minded domestics in moral and religious duty.

That although these efforts have been for many years general, and these influences almost universal, yet Memorialists are persuaded that they would have been unavailing, and that Cape Society, instead of the promising appearance it at present exhibits, would have sunk into a depth of vice and misery more appalling than recent investigations have unveiled in Colonies supplied with criminals as laborers from their foundation, had this heterogeneous and impressible mass of ignorance and simplicity been exposed to the teaching and example of depraved associates from the jails of corrupted cities in Europe;

That Memorialists having maturely weighed this question, and having taken every thing into consideration that could affect their judgment, are of opinion that dangerous and fatal to the morals, industry, civil obedience, and very existence of the native population of Southern Africa as would be the introduction of adult convicts from Great Britain—yet would this destruction be as certain and more rapid by exposing them and their families to the corrupting association of Juvenile Delinquents from the same sources, this last class of criminals, though equally ingenious and not less hardened, exciting less suspicion and mingling more fruitfully in the domestic circle, and joining naturally in closer intimacy with the members of the rising generation;

That while thus endeavouring to protect the laboring classes of this community from so great an injury, Memorialists desire also to express to your Majesty their regret that the Right Honorable the Secretary for the Colonies should have thus dealt with the most vital domestic and personal interests of the Colonists, without communicating his designs to the Executive Council of Government, or to the Legislative Council of the Cape of Good Hope, and in direct opposition to the official report and written opinion of His Excellency the Governor;

Your Majesty's Memorialists therefore humbly pray, that the Colony of the Cape of Good Hope and its dependencies, may not be made a depôt, penitentiary, or place of confinement, or of refuge for criminals of any description, whom they at the same time pledge themselves not to employ or to receive into their establishments;

And that your Majesty would be graciously pleased to direct that when questions of purely domestic policy, affecting the inhabitants of this Colony, are under consideration, they shall be communicated to your Majesty's loyal subjects here, through the constitutional channels, before being finally resolved on;

And your Memorialists will ever pray, &c.

THE PORT NATAL EXPEDITION.

For the present refraining from offering any remark on the proceedings, relative to the above Expedition, we copy the views of the Frontier papers:—

(From the Graham's Town Journal, June 30.)

In our journal of to-day the reader will find a communication, dated 21st February last, addressed, officially, by the Natal Emigrants to Sir George Napier, and which must be pronounced as perhaps the most important state paper that has ever appeared in reference to this Colony,—one which is quite sufficient in itself to stamp the true character of our Cape administration, without seeking elsewhere for a particle of additional evidence.

No man who has had experience on this Frotier, or who has paid even a slight attention to the history of this Colony during the last ten or twelve years, but must subscribe to the general truths contained in that document. Unpalatable as they are, they are nevertheless TRUE; and it would be neither sound policy nor good taste to palliate the grievances stated, still less to deny them. They have been iterated and reiterated till the subject has been worn thread-bare, nor can we wonder there should be those who maintain that nothing short of the form it has now assumed would have commanded the attention of the government, or roused the Colonial Executive from its dreamy slumbers.

It will unquestionably be the duty of the government to ascertain the precise period at which this document reached its destination;—for if in the face of such a cool determined manifesto of the intention of the Boers to resist the occupation of Natal by the British troops—amounting in fact to a declaration of war—it was still thought advisable to persist in marching a force of only 200 men to confront the whole power of the emigrants—all practised riflemen, intimately acquainted with the country and inured to hardship—then it is an exhibition of rashness which carries with all the responsibility of the loss of the gallant men who have fallen, and of all the mischief which may eventually ensue. The troops did not reach the Umtenda till the 10th April, and it appears probable, therefore, that their march might have been delayed until reinforcements could have been sent and suitable measures adopted to act upon the offensive and to meat the threatened danger.

But while we admit the general correctness of the leading facts contained in this document, and the existence of most of the grievances so clearly and forcibly enumerated, yet we do this with considerable reservation;—it is an *ex parte* statement,—and will admit of great qualification. To the inferences which have been drawn there are many and great objections, while we repudiate altogether any identity of feeling in regard to those measures to which the Boers have had recource to secure the redress of existing evils. The British inhabitants have been fellow sufferers, they have boldly proclaimed their wrongs—and have persevered, and are still determined to persevere, in every *Constitutional* means of obtaining that justice to which they ever maintain they are fully entitled. Nor do they solicit this as a favor, but they demand it as a right; they do not sever themselves from their country, because from indifference or through misrepresentation it is withheld, but they rather cleave to her the closer—and confident in the equity of their cause, they feel persuaded that ultimately, and at no distant day, they shall achieve a bloodless, but triumphant victory.

The very idea of the emigrants establishing an independent South African Republic appears to us as being ineffably absurd. Had they been content with anyting short of this they might have fully attained their end. They were permitted to quit the Colony—and might have retired, for aught that appears to the contrary, whithersoever they pleased—but when they seized *upon a dependency of this Colony*, and when with means drawn herefrom they attempted to establish a rival state, and to form alliances which were prejudicial to the interests and dangerous to the safety of the country which gave most of them birth: it became then a matter of state policy to interfere, and to rouse up the slumbering powers of the nation in order to vindicate its authority, and suppress the spreading evil.

The founding of a Colony by the Boers without the sanction of government, would have been nothing new in the history of modern Colonization. New Zealand and Port Philip were both so established—but the formation of a settlement by British subjects in declared opposition to, and defiance of British authority, is a step which has only been taken in the case of the Natal emigrants, and which if allowed would be a precedent of so dangerous a character that both the honor and welfare of the British realm are equally engaged to forbid it. Expediency as well as justice, provided they do not clash, must be here considered; and unquestionably there are numerous and powerful reasons why Great Britain should not allow a rival state to take root and grow up in any part of South Africa. The emigrants, in the manifesto in question, have weakened their own case in this respect by the lumber they have brought forward to support it. They adduce the Griquas as a case in point—knowing as they wrote that the non-intervention of the government in respect to these people has been one of the capital blunders in the administration of this Colony—it forms one of the most disgraceful chapters in its history—and if it really should have had the effect of tempting them to shake off the duty of allegiance and the trammels of law, and to place themselves beyond the pale of civilization, then it only exhibits the folly of such apathy in a much clearer light and imposes a still stronger necessity on the government at once to correct the enormous evil.

Nor can we attach any great importance to the fact of the Cape authorities having exacted a duty of 10 per cent. on produce sent from Natal to the Colony.—An overcharge by the officer of customs is surely not to be interpreted as the alienation from the British Crown of a depency of the Colony. Natal was purchased 150 years ago by the then Cape Government—it had been abandoned for many years both by Whites and Natives, but it had been re-occupied by British subjects long prior to the emigration of the Boers.—They claim to have derived their right from the Zoola Chief, Dingaan, who might as well, and would, we doubt not, with equal readiness, have presented them, had they desired it, with the Delagoa Bay, or any part of this Colony. Whether such liberality be a good title to territory we need not stop to enquire. Herein then consists the Boers' fatal error.—They have seized upon British territory, *pre-occupied by British subjects*, and they have had recourse to arms, and have slain British soldiers and subjects—in a treasonable attempt to establish in a British possession, a government of their own.

The present Colonial boundary must be advanced, or numbers of well-affected men will be placed in the position of outlaws to their lawful government. Bold and active measures may avert this, and greatly strengthen the hands of the government at the present crisis. Having once determined the boundary, proper officers should be placed in charge of the different drifts and passes, and no one be permitted to go beyond them without due authority from those empowered to grant it. Active and decided measures are at this moment of peculiar importance. We must not be surprised or impatient that many of the Dutch Colonists should sympathize with their fellow countrymen at Natal;—we can easily make allowance for this, but at the same time we feel persuaded that no well-informed individual among them can fail to perceive the ruinous course upon which these rash and mistaken men have entered. Loyalty, therefore, to their own government, as well as compassion for such misguided people, call equally upon them for an exertion of all their influence in suppressing every ebullition of feeling which has the slightest tendency to disturb the internal tranquility of this Colony. It is the *ignorance* on the disaffected that is most formidable—and this must be overpowered, not by mischievous concealment and affected mystery, but by a frank announcement of the true state of affairs, and by unfolding distinctly to them their own essential interests.

(From the Cape Frontier Times, June 30.)

We have copied from the "Zuid-Afrikaan," a letter, which it seems the emigrant farmers addressed to His Excellency the Governor, in reply to his Proclamation of the 2d Dec. 1841. The intelligent reader will find, that with some truth, it contains a copious admixture of error, sophism, and declamation. It is altogether a specious document, evidently written for the purpose of enlisting the passions and prejudices of the people on the side of lawlessness and rebellion. We shrewdly suspect that the members of the Volksraad can lay no just claim to the paternity of this production.

But what could have induced the Governor of the colony, in the teeth of this letter,—which he most probably received early in March last, and which speaks a language too intelligible to be misunderstood,—and in defiance of the repeated warnings of the press,—to despatch a paltry force of 200 men to cope with such enemies as the Dutch African Boers. It was almost dooming the unfortunate and gallant little band to certain destruction; and if, as we have but too much reason to dread is the case, the world has already closed upon most of the poor fellows who composed it, what must be the feelings of Sir George Napier? If there be a spark of generous sympathy in his nature, the slaughter of this little detachment, will affect him more deeply than would his own dismissal from his government with ignominy and disgrace.

On Sunday afternoon, 26th inst., at 3 o'clock, Dutch service was held in St. George's Church Graham's Town, by the Rev. A. Roux, D.D., who delivered a very suitable sermon. He took his text from Psalm viii, v. 5 6. But we were sorry to see so few there on the occasion. Immediately after the sermon, he told his hearers that on Saturday next, he would hold service at the same place, at 3 o'clock in the afternoon, to make preparation for the Sacrament, which would be administered on the following day, Sunday, at half-past 2 in the afternoon, which must afford an excellent opportunity to our Dutch friends, both in and out of town to attend. We sincerely hope that there will be many there on the occasion.

THE MAHOMEDAN BURIAL GROUND.

The public are aware of the dispute between cert in Priests of the Mahomedan Church, respecting a certain burial place, at the end of Longmarket-street. It appears that one of the parties concerned has applied to Government for a grant of the ground in question; and his Excellency the Governor having called upon the Commissioners of the Municipality, in virtue of the 32d Municipal Regulation, for a transfer of it to the Surveyor General in trust; the Board has complied with it, as will be seen from the under-following documents. The Municipality may be glad that, by complying with the Governor's demand, they are relieved from the necessity of mingling themselves up with the pending question. It is now in the hands of the Governor:—

Colonial Office, Cape Town, June 30, 1842.

SIR,—I have the honor to transmit the inclosed memorial of Carel Pilgrim, Mahomedan priest and teacher, praying for the confirmation to the Mahomedans of the tenure of a small cemetery situated at the head of Longmarket-street, and to inform you that in order to put an end to the practices complained of it is the opinion of his Excellency the Governor, that a title should be issued to the Surveyor General for the time being, as proposed by Colonel Michell.

I have the honor to be, Sir,
Your most obedient humble servant,
J. MOORE CRAIG.

The Chairman of the Cape Town Municipality.

To His Excellency General Sir GEORGE NAPIER, K.C.B. Governor and Commander-in-Chief of the Colony the' Cape of Good Hope, &c. &c. &c.

The humble memorial of Carel Pilgrim or Hadja, Mahomedan Priest and Teacher.

Sheweth,—That memorialist having lately lost his wife caused her to be interred in the burial ground of his sect, where others of his family also have been deposited.

That to his extreme horror he has found on two recent occasions that certain heartless and vindictive monsters in human form have, to gratify their personal resentment towards himself, disturbed the remains of the dear deceased and exposed them to view.

That these wretches, upon being interrogated by the authorities regarding such atrocity, made an unblushing avowal of the act, pleading that as no title existed respecting this ground to any person or sect as a cemetery, or otherwise, they had a right to dig up the bodies, if it so suited their pleasure.

It does not appear that a title has been granted to this ground, although in use as a cemetery for the last 20 or 30 years, but surely in civilized society the remains of the dead should be held sacred and protected by the laws under which we live, whether the ground be alienated or not. If no such protection exist or has been provided, it is evident that the necessity for providing against such unheard of wantonness, and atrocity of such improbable occurrence, was not even thought of or anticipated; but to secure the repose of the dead in future from disturbance and molestation, Memorialist humbly and earnestly prays that your Excellency will be pleased to confirm to the Mahomedan congregation the tenure of said small cemetery by a grant to whomsoever of the Priests for the time being your Excellency may deem fit.

The ground has long since been surrounded by a wall six feet high, provided with a gate and is situated on the right hand side of Long Market-street, produced and contiguous to the property of Mr. Truter in the vicinity of the other burial grounds of the Mahomedans.

And memorialist as in duty bound will ever pray.

(Signed) CAREL VAN DE KAAP,
Pilgrim and Priest.

Buitengracht, No. 17,
Cape Town, May 23, 1842.

It appears to me that the piece of ground in question might properly be granted for a burying ground by His Excellency the Governor.

The difficulty will be:—

1st Who shall be the Trustee?

2d Who shall be the parties for whom it is to be held in trust?

I should suggest the Civil Commissioner for the time being as a fit Trustee, but the second point may require some investigation into the polemics of Islamism.

(Signed) W. PORTER.

July 7, 1842.

REPORT.—The ground herein referred to does not appear ever to have been alienated,—the annexed copy of a diagram will show its situation, and judging from said diagram it would seem that the ground in question was left open for a burial ground.

(Signed) Major C. MICHELL, Surveyor General.

Surveyor Generals Office, June 3, 1842.

MEMORANDUM.—I do not believe that any destinction is made as to burying the dead of the two or three different sects of Mahomedans, the last grant of this kind was made in the name of Imaum Achmat, or the High Priest for the time being. Should however His Excellency object to the present one being so, the title may be made in trust of the Surveyor General for the time being with safety.

(Signed) Major C. MICHELL, Surveyor General.

Surveyor General Office, June 16, 1842.

Resolution of the Board of Commissioners on the 6th of July 1842, on the above communication:

Resolved:—That, taking into consideration the peculiar circumstances of this application, the Board of Commissioners are of opinion, that the suggestion of His Excellency the Governor relative to the ground hitherto appropriated as a burial place by the Mahomedans should be acceded to, and that a transfer should be made of the same to the Surveyor General in trust for the above purposes, in terms of the above-mentioned suggestion. It being however distinctly understood, that this suggestion is agreed to by the Board without prejudice to their rights with regard to Municipal Property.

THE OLD THEATRE.

The public will perceive from an Advertisement of the Municipality, that all parties objecting to an application made by the proprietors of the building erected for the purposes of a Theatre in the Hottentot-square, to be allowed to complete certain two rooms at the side of the steps leading to said building,—are called upon to state their objections in writing to the the Commissioners, on or before Tuesday the 19th instant.

The following is the application on which the Advertisement is founded:—

To the Commissioners of the Cape Town Municipality.

GENTLEMEN,—I have the honor to inform you, that on the 25th of November 1800, a piece of ground in Boerenplein was given to certain persons, with a view to the erection of a Theatre, together with thirty feet of ground in every direction round the proposed building, which thirty feet of ground, however, was not to be built upon without the permission of Government first obtained.

That the late proprietor, Mr. Beck caused a small room to be commenced upon each side of the steps leading up to the Theatre, and had raised the walls to the proper height for receiving the roof, when the property was sold to myself and others.

That considering the said rooms in their unfinished state, to be an eye sore, I and my Co-proprietors were proceeding in completing the rooms, when we were stopped by the Town Trustee, on the ground that the sanction of Government had not been obtained, whereupon we applied to Government to grant the necessary permission, and his Excellency the Governor gave the following reply:—

"His Excellency the Governor having caused the circumstances represented to be inquired into, and having also ascertained the nature of the objections used by certain inhabitants of the Boerenplein against the granting of memorialist's request, is of opinion, that those objections are not entitled to much consideration; but still he would prefer leaving the question to the determination of the Commissioners of the Municipality about to be formed in Cape Town."

Feeling that the Commissioners had many weighty matters to attend to, we have delayed from time to time to apply to them on the subject, but trusting that they may now be sufficiently at leisure to consider our proposal, I have for myself and Co-proprietors respectfully to request, that you will be pleased to permit us to complete the said two small rooms.

To simplify the matter, I send you a sketch of the building as it is at present.

I have the honor to be, Gentlemen,
Your obedient humble Servant,
For self and Co-Proprietors,
(Signed) T. J. MATHEW.

Cape Town, June 28th, 1842.

EXPERIMENTAL EMIGRATION TO THE CAPE OF GOOD HOPE.

In the present crisis of affairs any plans which can render available the services of a couple of regiments for India or China is deserving of consideration; and aware that the subjoined proposition, if acted upon, would have the desired effect, we give insertion to it without further comment, merely premising that several officers of rank to whom it had been submitted, highly approved of it. The proposition was made many weeks since to Lord Stanley and Sir Henry Hardinge; the answer received to the following effect—"That it could not be acted on at present."

PLAN FOR RENDERING AVAILABLE THE SERVICES OF TWO REGIMENTS AT THE CAPE.

From 1,500 to 2,000 disciplined men, and a proportionate number of officers, can be selected from those lately employed in Spain and Portugal willing to proceed to the Cape of Good Hope as settlers. Located on the frontier, they could be at once formed into a temporary militia, making available for service in either India or China, two of the regiments now stationed in the colony. The men thus inclined are principally agricultural laborers, there are also several smiths, masons, carpenters, saddlers, tailors, &c., all have been accustomed to the use of arms, are obedient, easily managed and dieted—inured to privations, and in every way they are desirable settlers.

Upwards of 500 of the above might be looked upon in the light of capitalists, as they have, on a average, claims varying in amount of from £20 to £40 each on the Portuguese Government, therefore the expenditure of such an amount in the colony in the purchase of stock, &c., &c., would prove no inconsiderable advantage to it, whilst, on the contrary, if not provided for in the manner proposed, they must in a very short time become burdens to their respective parishes; their necessities being so urgent that in a few weeks they will be compelled to sell at an enormous sacrifice those very claims which now by proper management, can be made to form the basis for the future support of themselves and families, therefore the permanently providing for such a number, with great benefit to both the mother country and the colony, is an advantage too great to be overlooked by the Colonial Minister, and his support alone is required to carry the plan into operation on even a more extended scale.

As it takes fully twelve months to make a soldier fit for duty, each of these men may be looked on as worth £25 to the Government, on such an emergency as the present; indeed, they offer to Sir Henry Hardinge a most favourable opening by which he may test the plan of military colonization now under his consideration, on which subject we shall have a few words to offer in our next.—*British Queen, April* 10.

THE PARIS PRESS AND OUR DISASTERS IN INDIA.

"It is impossible for us, as Frenchmen, to see with sorrow the power of England sustain so serious a check. Nevertheless, we cannot suppress a feeling of deep compassion when we think of so many brave soldiers being sacrificed, so far from their country, through the fault of the most ambitious and greedy aristocracy in the world. The British Government had expected to open new markets for its wealthy merchants in the extensive regions of Central Asia. The English had presented themselves there as conquerors, with a determination to change the manners, the laws, and the habits of the people. They brought with them missionaries and despots, who gave no quarter to prisoners. But the natives of Cabul in no wise resemble those of the Indian peninsula, who are such docile slaves. They have risen with savage energy against usurpers and destroyed them. This is but a just chastisement inflicted on British ambition. We must only pity the fate of the unhappy victims, whose blood has expiated the faults of their masters."

The *National* then predicts that the same catascrophe will befal the English garrisons of Khelat and Candahar, who have no other means of returning to British India but by Cabul, Jellalabad, and Peshawur. "They will have," it says "to traverse defiles irrigated with the blood of 3,000 English. Will they even be able to reach that fatal spot? This is doubtful, if we consider that Candahar is 80 leagues distant from Khelat, and the latter 200 leagues from Cabul. Their retreating directly on British India is still more impracticable, and the English will not attempt it, for they remember their march, two years ago, through the mountains ranging along the Indus, which they themselves compared with our disastrous retreat from Russia."

The *National* then concludes by asserting that Affghanistan is irreveocably lost for England, and mistaking for pusillanimity the advice given by the London papers, not to send a new expedition to Cabul, it adds "that England sinks under the weight of a disaster which deprives her of so many brave regiments, and occasions the loss of hundreds of millions employed in upholding the power of an imbecile despot. The energy, which she always evinced under similar circumstances appears now to fail her. Are we to trace in this state of public feeling the beginning of the decline of English power? Should this prognostic be correct the world would soon forget the sorrow felt at the death of Sir W. M'Naghten and his companions, for the humiliation and overthrow of British oligarchy would be productive for mankind of the greatest blessings."

The *Journal des Debats* says, that "When Captain Elliot

having exhausted his resources, and finding the period of his command about to expire, adopted the idea of demanding some millions of dollars from the mandarins of Canton and compensation for all the losses which the British merchants experienced, a universal cry of reprobation was raised by every English journal from Macao to London. No term could be found sufficiently strong to stigmatize the shameful conduct of the superintendent; they even went so far as to say that England was disgraced for ever. Now, however, opinions are changed, and no one condems this system of ransom or *razzias*, which have the same meaning, and which the English generals appear to have undertaken to apply throughout China. A proclamation signed by Sir H. Pottinger and Admiral Parker commands the officers of the British navy to search all the Chinese vessels they may meet, to burn those of no value, and to bring the others into the ports occupied by English garrisons to be sold, and the produce divided amongst the troops composing the expedition.

"The execution of this new plan of campaign has been already commenced, and it appears that the expeditions against Chinghai, Ningpo, &c., were undertaken solely with this object."

The *Siecle* states, that although the British Government vainly endeavoured to envelope in mystery the destruction of the Indian Britannic army at Cabul, the dreadful truth is now understood. The *Siecle* then copies the account of the destruction of the garrison of Cabul, from the London journals, and observes that the exposure of Sir William M'Naghten's head was an abominable sight, of which none could have an idea except those who served in the Peninsular war, when the English excited the ferocity of the Spanish guerillas against the French troops.

The *Siecle* concludes thus:—"Every conqueror who retreats is lost. Perhaps it was possible not to have crossed the Indus; but now it would be disastrous to recross it. The British Cabinet is in the most difficult position. Lady M'Naghten and 15 other English ladies are in the hands of the Affghans, who demand to exchange them against Dost Mahomed. If the English except the exchange, they dethrone Schah Soojah with their own hands. If they refuse, the Affghans are capable of killing their prisoners. Reprisals must be used against Dost Mahomed, or if he be spared the English will pass for cowards in the eyes of the people of Cabul, who have raised a temple to the goddess of revenge.

"England is rich and energetic; she may re-establish her dominion in India for some time longer, but the term of the India Britannic empire is marked; it will conclude before the quarter of a century."—*Times, March* 15.

RUSSIAN COMMERCE TOWARDS INDIA

St. Petersburg, Feb. 19—The commercial intercourse of Russia with the nations of central Asia was never so extensive as during the last year. Orenburg may be considered as the central point of those communications. The principal reason of this improvement is to be ascribed to the security of the roads leading to central Asia, and the pacific disposition of its inhabitants. In the course of 1841, no less than 120 tons of goods were offered for sale in the different markets of Bockhara alone. So considerable a quantity of merchandize was at no former period brought into those markets. The whole was not disposed of, but the rest was bonded. The value of all is estimated at 200,000 silver roubles. The natives of Khiva were more fortunate in disposing of all their articles. In 1841 those countries exported to Russia, goods to the amount of 1,290,590 silver roubles, and sold for 833,935 roubles. Russian goods exported to Bockhara and Khiva exceeded 74,000 roubles. The trade with the Khirgis was no less profitable. A great number of Khirgis arrived at Orenburg from the most remote regions, from the banks of the Caspian, and those of the Jemba, and the products exchanged were more considerable than in 1840. The Khirgis sold 100,000 sheep, or double the number of 1840. The carriage of goods from Russia to Khiva and Bockhara is effected, notwithstanding the immense intervening distance, at less expense than through the provinces of the empire. A camel may be hired at Orenburg or Trairk for the whole journey at the rate of 45 roubles banco. Each camel carries a load of 18 pounds, so that the pound stands in 2½ rubles banco. The Khirgis make up for all losses. A single Khirgis can sometimes furnish 500 camels. The carravans usually leave Orenburg in November and December. They are no longer exposed to be plundered by banditti. The English have of late endeavoured to open a trade between India and Bockhara, but this competition is not dangerous for Russia. —*Hamburgh Correspondent.*

THE LIBERATED AFRICANS AT ST. HELENA.

The Trinidad papers notice the arrival of a vessel from Sierra Leone without emigrants, in consequence of the advance in wages on the African coast, which, with other causes, such as the number of vessels seeking for passengers, and the notion disseminated by the missionaries of the little control the emigrants have over their own persons, had left the people less temptation for emigrating to a foreign country. The contemplated removal of the captured Africans at St. Helena to the West India Colonies for distribution had been communicated to the Government authorities. As a means of a reimbursing the Government for the expenses of their maintenance at St. Helena, they would be allowed to be apprenticed for two years, on the payment of 4*l.* sterling per head by their employers.—*Times, March* 14.

NAVY ESTIMATES FOR 1842—3.

The navy estimates for the ensuing year present an increase of 125,161*l.* over last year's Parliamentary grant; of 891,902*l.* over that for 1840; 1,353,342*l.* over that of 1839; and of 1,761,802*l.* above that for 1838—a tremendous increase without doubt; whether necessary or not, is matter for statesmen. But unquestionably the navy, within the last four years, has wonderfully increased in effective force and efficiency. The dockyards are yearly improving in conveniences, and never were so well supplied as at present with stores, material, and artisans. Our steam defence is in the highest order, and sensibly increasing every day, and our resources in that arm of defence, through the applicability of merchant steamers, are almost inexhaustible. The number of men to be employed by this estimate is the same as last year, namely,—30,500 seamen, 2,000 boys, and 10,500 marines; but evidently a supplementary vote is intended, as, early on Wednesday, orders were received to augment the crews of all classes of ships, and in such a proportion, that at least, in addition to the hundreds of boys entered at the close of last year, 6,500 more men will be required, calculating that our sailing craft carry 4,440 guns, and taking as examples that the Formidable, of 84 guns, is to have 115 additional complement. We have always been advocates for an efficient crew, though we condemned the cry that our ships were so under-manned they could not fight an action. It was not for our officers to decry their own profession, and, inefficient as our ships were said to be, we have latterly fully testified they are more efficient than ever. The total amount of money required in this estimate is 6,739,318*l.* Last year's estimate was 6,614,157*l.* The complements of Her Majesty's ships have been increased as follows:—First-rates—Britannia, from 820 to 1,000; Queen, from 725 to 950. Second-rates—Rodney, from 695 to 850; Powerful, from 645 to 750. Third-rates—Revenge, from 590 to 700; Edinburgh, from 540 to 620. Fourth-rates—Warspite, from 445 to 500; Iris, from 395 to 450. Fifth-rates—Blonde, from 305 to 360; Belvidera, from 265 to 320. Sixth-rates—Spartan, from 210 to 240; North Star, from 160 to 200. Sloops—Pearl, from 130 to 150; Rover, 125 to 140; Scylla, 120 to 130. Gun-brigs and schooners—Pantaloon, 60 to 70; Pair Rosamond, 55 to 60. The scale of the new complement has made the captains of the fore and main-top first class petty officers, also the purser's steward; the captain of the mizen-top a second class ditto, and a rating of pursur's steward's boy. In steamers, a new rating of leading stoker as first class petty officer. The petty officers, such as quartermasters, boatswains' mates, gunners' mates, carpenters' mates, and sailmaker, are increased, and more equalized in the different rates. We wish we could have seen our old friend the captain of the afterguard made a first class petty officer.—*Hampshire Telegraph.*

From the "Government Gazette."

ST. HELENA.—CAPTURED NEGROES.

The arrival at St. Helena of five vessels, to convey the Captured Negroes to the West Indies, is reported in the *Shipping List* received by the *Speedy*;—the *Kingston* and *West Indian*, from England to Jamaica; the *Chieftain*, from England to Trinidad; the *Egyptian*, from England to Demerara; and the *Mary Heartly*, from Berbice to Berbice. The *Kingston* and the *Chieftain* had sailed again for the West Indies.

(Extract of a letter from St. Helena.)

"We have received rather important intelligence from the West Coast. It appears that instructions have been received from the authorities at home, directing the destruction of the Slave barracoons at the factories on the Coast. The *Water Witch* and the *Madagascar*, accompanied by a small schooner, a prize but bearing a pendant, proceeded to Cabinda, where they liberated, and took on board the several vessels, some hundreds of Negroes. The crews then gave the owners an hour to remove property; at the expiration of which time, fire was applied, and the buildings specially destroyed,—thus perish all such buildings! The small schooner (the *Mischief*) was immediately dispatched here, with between 4 and 500 Negroes; this batch arrived a week ago; and two days ago the *Water Witch* with 450 more. The *Madagascar* and *Persian* have also Negroes, but their numbers, I believe, are not so great as those already mentioned. The work at Cabinda is to be followed up at Amboy, Loando, and all places where the Slave factories are."

For Algoa Bay and Mauritius.

THE fine A.1. Schooner 'SPARTAN,' Captain W. H. Miller, is now ready to receive Freight for the above Places, and has superior Accommodations for Passengers. Apply to

DICKSON, BURNIE & Co.

SICKLES.

FOR SALE, A QUANTITY OF

BEST

B-N SICKLES,

AT THE STORES OF

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

PER 'MARY STUART,' & 'GALATEA.'

A Fresh supply of Cloths, Cassimeres, and Does; Prince of Wales Tweeds, a new article of superior texture; CLAN TARTANS for Dresses; Macduff, Murray, Glengary, Gordon, Mackenzie, Chiney, and Albert.

Waistcoating of all descriptions, Saxony Wool Underwaistcoats, Drawers, Stockings, and Socks.

PRITCHARDS' best ELASTIC BEAVER HATS Black and Drab; Stocks, Braces, Gloves, &c.

13, Heerengracht. ALEX. MILLER.

DAMAGED GOODS

TO-MORROW MORNING, (Wednesday,) the 13th instant, will be sold at Mr. Jones Sale, for Account of whom it may concern,

K & S—281 1 Bale 21 pieces Saxony Cloth.
„ —282 1 do. 23 do. do. do.
K & S— 32 1 Case 24 Bonnets,
R

Landed ex 'Galatea,' and damaged by Sea Water.

KILIAN & STEIN.

TO-MORROW MORNING,

AT Mr. JONES's Rooms, on the Parade, will be sold to the highest Bidder, without Reserve,

1 Case Printed Velveteens
1 „ Tweeds assorted
4 Cases Mouselin de Laine Dresses
3 Bales Cotton Tick, superior quality
1 Bale Doeskin
1 Case Fancy Printed Velvets
1 „ Chusan Chené de Laines
3 Cases Fancy Printed Orleans
2 „ Plain Colored do.

THOMSON, WATSON & Co.

FRESH DATES.

JUST received and for Sale at the Stores of the HANDEL MAATSCHAPPY.

GROVE HOUSE, TO LET.

GENERAL HOPPER being about to leave the Colony, offers to let his Spacious and Convenient Residence called GROVE HOUSE, with Offices and extensive Ground attached, situated at the upper end of the Buitenkant. The General being desirous of obtaining a permanent and careful Tenant, is induced to offer this Splendid Property at the low rent of £250 per annum.—Apply to

DICKSON, BURNIE & Co.

For Private Sale or To Let.

THE House No. 8, Keizersgracht, the Property of P. J. Truter, Esq For particulars apply at the Office of Messrs. H. E. RUTHERFOORD & BROTHER.

The terms will be made favorable to Purchasers.

In the Estate of the late Achilles of Bengal, and surviving Spouse Sunting of Bougies.

IT is requested that all Claims against said Estate may be sent in, and that they who are indebted to said Estate pay their debts to the Undersigned within six weeks.

SUNTING OF BOUGIES, } Testamentary
JAN OF BATAVIA, } Executors.

Long-street, Cape Town, July 11, 1842.

ON THURSDAY, the 21st July, the Undersigned in their capacity as Testamentary Executors to the Estate of the late Achilles of Bengal, and surviving Spouse, will cause to be publicly sold at the house in Long-street, by the Auctioneers Messrs. Wolff & Cauvin, the Effects belonging to said Estate, consisting in Household Furniture, and other articles.

SUNTING OF BOUGIES, } Testamentary
JAN OF BATAVIA, } Executors.

Cape Town, July 11, 1842.

Sale of Hire-Houses.

THE Undersigned will cause to be publicly sold, positively to the highest Bidder, on THURSDAY, the 21st July, at 11 o'Clock in the forenoon, certain House and Premises, situate in Long street, formerly occupied by the late Achilles of Bengal, after which the House and Premises, in Groene-street, at present let for one year at 30 Rds. per month.

The Conditions of Sale may be known from the Auctioneers Messrs. Wolff & Cauvin, or from the Proprietor.

J. R. G. KLERCK.

Boom-street, Cape Town, July 11, 1842.

A HOUSE with a piece of Garden Ground, being a free and healthy residence, is for private Sale under favorable conditions. The House has five Rooms, and Out houses, Stabling and Coach house and situate near to the Castle. Apply to D. J. ASPELING, Jr.

WANTED to Purchase, or Lease, a good GRAIN FARM, one within a moderate distance from Cape Town, will be preferred.—Apply personally, or by letter to Mr. Murray, at the Office of the Savings' Bank, Cape Town.

11th July 1842.

TO LET,

A HOUSE and GARDEN, called *Rozenhof*, in Kloof-street, well adapted for a respectable family, and possession may immediately be had.—Apply to

Kloof-street, No. 10. A. J. VAN BREDA.

TO LET,

IN the House No. 68, Buitengracht, near Hottentot's Square, formerly occupied by Mr. H. Richter, two Rooms and a Shop in which Trade has been successfully carried on during several years.—Apply to

S. BAARD, Senior.

N.B. Farmers may be provided with Lodging and Stabling for Horses.

SALE OF

SPLENDID FURNITURE,

PLATE AND PLATEDWARE, GLASS,

CARRIAGES, HORSES, COWS,

&c. &c. &c.

THE Undersigned begs to notify to the Public, that he has received instructions from Major-General Hopper, to sell by Public Auction, on THURSDAY, (and FRIDAY, if necessary,) the 14th Instant, the whole of his Splendid Furniture, Plate, Platedware, two Carriages, four excellent Carriage and other Horses, Cows, superior breed China Pigs, Poultry, Saddlery, Dairy and Culinary Utensils, a quantity of Oats and Oat-Hay, &c. &c.

Also a superior demi grand Pianoforte by Stoddart, a pair of splendid China Screens, a handsome 8 Day Clock, a quantity of superior Wines of various descriptions.

R. J. JONES.

The above may be viewed TUESDAY or WEDNESDAY prior to the Sale.

In the Insolvent Estate of *Johannes Fredrik van Heledingen.*

PUBLIC SALE OF THE PLACE

'KLEIN BENYDENDAL,'

Bordering on Constantia, in the Wynberg District.

ON TUESDAY, the 19th July next, at 11 o'clock A.M. precisely, the Undersigned in capacity as Sole Trustee in the above Estate, will cause to be publicly sold before a Special Commissioner, the above Place, measuring 163 morgen and 129 square roods Perpetual Quitrent Land. The said Place is well built, having a very good Dwelling house and Out-houses for servants' Apartments, Stabling &c; is planted with Fruit Trees of the finest and best kind, and upwards of 15,000 Vines, which are very young. The Wines produced on this Place are equal to Constantia. The Lands are well provided with Firewood, such as silva. Trees, &c. The Place is considered to be one of the most salubrious in the vicinity of Wynberg, its situation being elevated, and being moreover situated near the Sea of Hout Bay, it has also the benefit of its healthy breezes.

Liberal Strykgeld will be given.

The Conditions of Sale may be seen at the Offices of the Master of the Supreme Court, and that of the Undersigned, where the Diagrams may likewise be seen.

J. WEGE, Sole Trustee.

Stellenbosch, Plein street, No. 2,
June 24, 1842.

PUBLIC SALE

With Liberal Competition Money and Bonus.

ON MONDAY,

The 8th of August 1842,

WILL BE POSITIVELY SOLD,

TO THE HIGHEST BIDDER,

CERTAIN Piece of FREEHOLD LAND formerly the property of P. G. Brink, Esq., in extent 2 morgen and 452 square roods, 137 do. feet, being lot No. 1, situate in the Cape District, East towards the Liesbeek River, and forming parts of the Places *Valkenburg*, and *Liesbeek*, extending North to the land of Mr. C. Mostert, Senior, and South towards that of Mr. John Townsend.

The Conditions of Sale may be known at the Office of Mr. J. G. Steytler, Auctioneer.

W. HIDDINGH,
W. C. A. MOLLER.

N.B.—The Sale will be held on the Spot, and Commence at 11 o'Clock precisely

SOUTH AFRICAN BANK.

CAPITAL, £100,000.

DIRECTORS:

Frederik Stephanus Watermeyer, Esq., Chairman.
Petrus Michiel Brink, Esq.
Johannes Tromp, Esq.
Paul Johannes Roux, Ps., Esq.
Johan Andreas Heisse Wicht, Esq.
Johan Andries Bam, Esq.
Isaac Chase, Esq.
John Heyning Vanrenen, Esq.
Rynier Christiaan Hoets, Esq.

THE Bank allows Interest on Money deposited for fixed periods, in sums of £25 and upwards, at the following rates:—

For 12 Months and upwards, 4pCt. per annum.
„ 8 „ and under 12 months 3½pCt. per annum.
„ 4 „ and under 8 „ 3pCt. „

In cases of unforeseen exigency, repayments of these fixed Deposits can be obtained after a previous warning of 30, 21, and 14 days respectively, on foregoing one half of the Interest accrued.

By Order of the Directors,
G. RAWSTORNE, Cashier.

Applications for Discounts received and attended to daily, between the hours of 9 and 11.

SWELLENDAM

AGRICULTURAL SOCIETY.

NOTICE is hereby given, that on the FIRST THURSDAY IN DECEMBER NEXT, a general Meeting of the above Society, will be held at Swellendam, for the purpose of adjudging the following prizes for the best samples of Stock and Produce the bona fide growth of the district:—

1. For the best sample of short Wool, not less than 50lbs. grown by the Competitor	3	3	0
2. For the best sample of long Wool do. do	3	3	0
3. For the heaviest Wether of any breed	1	1	0
4. For the best 2 year old Ram	2	2	0
5. For the best 2 year old Ewe, do. do	1	1	0
6. The best 2 year old Colt, suited for Draft or Saddle	5	5	0
7. For the second best	2	2	0
8. For the best Milch Cow	2	2	0
9. For the second best do	1	1	0
10. For the best 50lbs. Butter	1	1	0
11. For the best 10lbs. Cheese	1	1	0
12. For the best 100 lbs. Aloes	1	1	0
13. For the best Ham	1	1	0
14. For the best 50 lbs. Dried Fruit	1	1	0
15. For the best 50 lbs. Tobacco	1	1	0
16. For the best schepel Potatoes	0	10	6
17. For the best schepel Onions	0	10	6
18. For the best ½ aum Wine, 1 year old	1	1	0
19. For the best anker of Brandy	0	10	6

In addition to the above, the following prizes will be likewise given:—

For the best Sheep Shearer	1	1	0
For the second best	0	10	6

Competitors are to exhibit their Stock or Produce on the day above stated, at 9 o'Clock in the Forenoon, and to give notice to the Secretary two hours previously, (and if required) to make Affidavit that the Conditions have been complied with.

By Order of the Committee,
4th June 1842. F. W. REITZ, Secretary.

MEETINGS

BEFORE the Master of the Supreme Court, to be held in the Grand Jury Room, Cape Town, THIS DAY, the 12th JULY, 1842:—

INSOLVENT ESTATES.

J. P. Roux, ... 2d Meeting.
A. C. & M. Theron, ... Special do.
James Chadley, ... Do. do.

Master's Office, Cape Town, 4th July 1842.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *Johannes Grobbelaar*, late of the Paarl, deceased, are required to take Notice, that the said deceased died intestate, and that a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and all others whom these Presents may concern, will be held before the Resident Magistrate, at his Office, Paarl, on Saturday, the 20th August next, at 10 o'Clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid; then and there to see some Person or Persons selected by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid.

CLEKKE BURTON, Master of the Supreme Court.

Master's Office, Cape Town, 4th July, 1842.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *Maria Jacoba Otto*, Widow of *Ernst Johannes Jacobus Wilken*, late of Graaff-Reinet, are required to take Notice that the said deceased died intestate, and that a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and all others whom these Presents may concern, will be held before the Resident Magistrate, at his Office, Graaff-Reinet, on Saturday, the 20th of August next, at 11 o'Clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid; then and there to see some Person or Persons selected by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid, and Tutor Dative of the Minor Heirs of the deceased.

CLERKE BURTON, Master of the Supreme Court.

Master's Office, Cape Town, 4th July, 1842.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *Sara Gesina Wilhelmina Boshof*, deceased Wife of *Joseph Hillebrand*, of Zeekoe Gat, Fieldcornetcy of Vet Rivier, in the District of Swellendam, are required to take Notice, that the said deceased died intestate, and that a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and surviving Husband, and all others whom these Presents may concern, will be held before the Resident Magistrate, at his Office, Swellendam, on Friday the 19th August next, at 10 o'clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid; then and there to see some Person or Persons selected by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid, and Tutor Dative of the Minor Heirs of the deceased.

CLERKE BURTON, Master of the Supreme Court.

GOVERNMENT ADVERTISEMENT.

WITH reference to the Government Advertisement of the 23d January 1840, which was re-published on the 1st January 1841, requiring all Chaplains, Ministers, Missionaries, and other persons, duly authorised to solemnize marriages in this Colony, to transmit to this Office annually a statement of the number of marriages solemnised by them respectively during the year,—it is hereby requested, that such statement so required to be sent to the Colonial Office, may be made hereafter to comprise the number of marriages solemnised during the twelve months, commencing with the 1st of October of the one year, and ending with the 30th September of the succeeding year, instead of, as heretofore, for the twelve months from 1st January to 31st December of the same year; and that the statement for the present year may include the number of marriages solemnised during the twelve months ending 30th September next, and be sent in as early as possible after the expiration of that date.

Colonial Office, Cape of Good Hope, 7th July 1842.

By Command of His Excellency the Governor,

(Signed) J. MOORE CRAIG,
Acting Secretary to Government.

GOVERNMENT ADVERTISEMENT.

NOTICE is hereby given, in terms of the Proclamation of the 29th June ultimo, that the Circuit Court will be holden at the following Places, and on the days herein-after-mentioned:—

At Worcester, on Friday, the 15th day of July instant.
At Swellendam, on Wednesday, the 20th do. do.

The days on which the Circuit Court will be opened in the Towns of the remaining Districts, will be notified hereafter.

And it is further notified, that in the event of the Judge being prevented, by any unforeseen cause of delay, from opening the Circuit Court at either of the Towns abovementioned, on the day fixed for that purpose, then, and in that case, such Circuit Court shall be opened on the day on which the Judge shall arrive in such Town.

Colonial Office, Cape of Good Hope, 1st July 1842.

By Command of His Excellency the Governor,

(Signed) J. MOORE CRAIG,
Acting Secretary to Government.

GOVERNMENT ADVERTISEMENT.

HIS Excellency the Governor has been pleased to direct intimation to be made of the discontinuance of all Tithes hitherto levied upon articles brought into Cape Town, from and after the date hereof.

Colonial Office, Cape of Good Hope, 8th July 1842.

By Command of His Excellency the Governor,

(Signed) J. MOORE CRAIG,
Acting Secretary to Government.

MUNICIPALITY NOTICE.

APPLICATION having been made by the Proprietors of the building erected for the purposes of a Theatre in the Hottentot Square, to be allowed to complete certain two Rooms at the side of the steps leading to said building,—the ground upon which it is proposed to complete such Rooms having been granted on condition that no building should be erected thereon without the previous consent of the Government,—

All persons objecting to this application being acceded to, are requested to transmit their objections in writing to the Commissioners of the Cape Town Municipality, on or before Tuesday, the 19th instant.

By Order of Commissioners,
P. J. DENYSSEN, Secretary.

Town House, July 7, 1842.

TENDERS to build a Bridge over the Buitengracht Ditch, near to the North Jetty, will be received by Commissioners of the Cape Town Municipality, until THIS DAY (Tuesday), the 12th July.

The specification and further particulars to be ascertained from the Secretary, at his Office, Town House.

By Order of Commissioners,
P. J. DENYSSEN, Sec.

Cape Town, 12th July 1842.

FIRE ENGINES, HOSEN, PUMPS, &c.

THE Commissioners for the Municipality of Cape Town having resolved to reduce the present Fire Engine Establishment,—Notice is hereby given, that a Public Sale of *Four such Engines, with six Leathern Hosen, one Canvass ditto, and eight Buckets to each of the said Engines*, will be holden on Thursday, the 15th September next, in front of the Town House.

By Order of Commissioners,
P. J. DENYSSEN, Sec.

Town House, July 7, 1842.

MARRIAGES.

In St. Frances' Church, Simon's Town, by the Rev.

E. Judge, A.M.

June 6. Jacob Jacobus Weighout, to Susanna Hendrina Evenwitz.
6. Martinus Florus Abramse, to Clartje Peterson.

CHRISTENINGS.

In St. George's Church, on Monday, the 4th July, by the Rev. George Hough, M.A., *Senior Colonial Chaplain.*

A son of Henry Sherman, Esq., baptized Frederick Orford.
A daughter of Mr. Thomas Wilkinson Elliott, baptized Catharine Jane.
A son of Mr. James Buttenshaw, baptized John Henry.
A daughter of Mr. William Beatly, baptized Amelia.

In St. Frances' Church, Simon's Town, by the Rev.

E. Judge, A. M.

June 3. A son of John Morgan, baptized Thomas Fitzherbert
3. daughter of W. Bunster, baptized Mary Fitzherbert.
6. An adult surnamed Weighout, baptized Jacobus.
6. An adult surnamed Abramse, baptized Martinus Florus.
6. An adult surnamed Peterson, baptized Clartje.
6. A daughter of Truitje Ruthven, baptized Hendrina Abramse.
6. A son of Martinus Abramse, baptized Abram.
13. A son of Thomas Rushen, baptized William Edward.
13. A son of Samuel Mason, baptized William James.
25. A daughter of the Rev. Edward Judge, A.M., Colonial Chaplain, Simon's Town, baptized Laura.

DEATHS.

July 4. John McVie, Pensioner from H.M. 60th Regt, aged 60 years.
4. John Eager, baker, aged 42 years.

At Simon's Town.

June 15. John Baird, aged 61 years.
16. Joseph Smith, aged 31 years.
25. Mark Conolly, aged 42 years.
July 4. John Denny, aged 16 years.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

July 9. *Louisa*, Colonial coasting schooner, 60 tons, J. McDonald, from Mossel Bay July 3, to this port. Cargo grain. R. Fryer & Co., Agents.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

July 7. British brig *Henry Hoyle*, J. Griffith, to Algoa Bay.
7. British brig *Amity*, I. J. Warner, to Algoa Bay and Aden.
7. British brig *Olinda*, W. Crickmay, to Hobart Town and Sydney.
7. Colonial schooner *Trekboer*, J. Bosworth, to Algoa Bay.
8. Colonial sloop *Albatross*, T. Ryan, to Breede River.
10. British ship *Tigris*, J. Symons, to St. Helena and London.
10. British brig *Minerva*, R. W. J. Mills, to Madras and Calcutta.
11. British bark *Sesostris*, J. Row, to London.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRITISH—BARKS.

Fortitude, G. Arbuthnot.—London.—H. Ross & Co.
Harriet, W. Duthie.—Algoa Bay.—Borradailes & Co.
Steadfast, T. Owen.—London.—Phillips & Co.
Samson, J. Brown.—Mauritius.—Thomson & Co.
Wanderer,
Zoe, W. Holmes.—(Uncertain.)—J. Searight & Co.

BRIGS.

Arion, R. Roberts.—Algoa Bay.—J. Searight & Co.
Colony, J. Penny.—(Uncertain.)—Borradailes & Co.
Galatea, J Murison.—(Uncertain.)—Thomson & Co.
Jean, J. H. J. Clark.—Algoa Bay.—Phillips & Co.
Zenobia, G. Sutherland.—Mauritius.—J. Searight & Co.

SCHOONERS.

Louisa, J. McDonald.—(Uncertain.)—R. Fryer & Co.
Mary Stuart, J. W. Bloom.—London.—Thomson & Co.
Spartan, H. Miller.—Algoa Bay & Mauritius.—Dickson & Co.
Speedy, J. Adams.—St. Helena.—Phillips & Co.

SLOOPS.

Ann & Mary, R. Philp.—(Uncertain.)—R. Fryer, & Co.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

H M. Surveying Ship *Fly*, Captain F. P. Blackwood.—On a surveying voyage.
H.M. Schooner *Bramble*, tender on a surveying voyage.

BARK.

Henry Woolley, W. Hamilton.—Singapore.—Thomson & Co.

VESSELS IN ALGOA BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRITISH—SHIP.

Orator, W. Tayt.—Madras and Calcutta.—J. O. Smith.

BARK.

George, G. Donaldson.—Table Bay and London.—J. Norton.

BRIGS.

Prince Albert, W. Andrews.—Singapore and Manilla.—J. O. Smith.
Richmond, W. Furbur.—London.—

SCHOONERS.

Agenoria, J. Durell.—(Uncertain.)—Heugh & Fleming.
Fame, E. H. Salmond.—Table Bay.—G. Britton.
Mary, J. Reid.—Table Bay.—J. O. Smith.
Margaret, W. Scarbrow.—Table Bay.—W. & J. Smith & Co.
Sarah Maria Ann, J. Williams.—London.—J. O. Smith.
St. Helena, W. Mann.—Table Bay.—J. O. Smith.
Sultana, W. Broben.—London.—D. Phillips.

VESSEL IN THE KOWIE RIVER.

SCHOONER—*Sophia*, for Table Bay.

MARKT PRYZEN

Tot den 11 July, 1842.

Aloe per pond	Aloes per pound	10	—	12	St.
Amandelen, per 1,000	Almonds, per 1,000	1½	—	1½	Rds.
Appelen, per lb.	Apples, per lb	6	—	10	St.
Abrikosen, per ditto	Apricots, ditto	9	—	21	
Aardappelen, per mud.	Potatoes, per maid	7	—	10½	Rd.
Azyn, per legger	Vinegar, per leag.	40	—	50	
Boonen per mud	Beans, per maid	12	—	21½	
Balken, per stuk	Beams, each	0	—	0	
Boter, pr. lb.	Butter, per lb.	40	—	91	St.
Brandewyn, per legger	Brandy, p leag	135	—	141½	Rd.
Bokkevellen	Buck Skins	1	—	1½	
Drooge Ossenhuiden	Dry Ox Hides	3	—	6	
Benden en Makouwen	Ducks & Muse. do.	1½	—	1½	
Erwten, per mud	Peas, per maid	12	—	15	
Garst, dito	Barley, per maid	6½	—	7½	
Ganzen, per stuk	Geese, each	2	—	3½	
Haver, per mud	Oats, per maid	5	—	6	
Hooi, per 100 ponden	Hay, per 100 lbs.	3	—	3½	
Hoenders per stuk	Hens, each	½	—	¾	
Houtskolen, per zak	Charcoal, p sack	½	—	¾	
Honing pr. lb.	Honey, per lb.	12	—	16	St.
Kaasen, Kaap, per lb.	Cheese, Cape, p. lb.	0	—	0	
Kalkoenen elk	Turkeys, each	3	—	4½	Rd.
Kaf, per 16 zakken	Chaff, 16 sacks	51½	—	57½	Rd.
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p ½-aam	0	—	0	
——Steen	—— Stone ditto	½	—	¾	
Koorn, ——10 Mud.	Wheat 10 maids	145	—	182	Rd.
Linzen, per mud	Leatil per maid	13	—	21½	
Melies, per mud	Maise per maid	7½	—	8½	
Meel, fyn, per 100 lb.	Flour, fine, p., 100lb	0	—	7½	
Okkernoten per 100.	Walnuts, per 100.	14	—	17	St.
Oliphantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb	0	—	61	
Peren, per pond	Pears, per lb.	1	—	4	St.
Persiken, dito	Peaches, ditto	3	—	9	
Planken, per voet	Planks per foot	0	—	0	
Rogge, per mud	Rye, per maid	6½	—	7	Rds.
Rozynen, per pond	Raisins, per lb.	4½	—	7	St
Tabak, per pond	Tobacco, per lb.	13	—	18	St
Stroo, per 16 zak.	Straw, p. 16 sacks	0	—	0	Rds.
Tyger, Leeuwen & Struis Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins	2½	—	10½	
Uyen per mud	Onions per maid	3½	—	5½	
Varkens, gemeste	Pigs, fattened, ea.	30	—	39	
—— ongemeste	—— unfattened	15	—	20	
—— speen	—— suckling	2	—	3½	
Vederen, Struis, pr. stk.	Feathers, Ost. ea.	48	—	60	St.
—— Bedde per lb.	—— Bed per lb.	1½	—	1½	Rds.
Vet, of talk, per pond.	Suet or Tallow, p. lb.	0	—	11½	St.
Vygen per pond.	Figs, per lb.	12	—	17½	
Wyn, ordinaire, per leg.	Wines, ordinary p. leg.	0	—	0	Rds
Pontak	Pontac	0	—	0	
Wol, Schapen p lb.	Wool, per lb.	10	—	32	St.
Zootelimoenen per 100	Oranges, per 100	1½	—	1½	Rds.
Zout per mud	Salt, per maid	4	—	4½	
Zeurlemoenap per ½aam	Lemon Juice, ½aam	12	—	27½	
Zoolleder per ½ huid	Sole Leather, ½-hide	0	—	15½	
Zeep, per pond	Soap, per lb.	0	—	12	St.

Cape Town:—Edited by C. J. Brand, and Printed and Published by J. J. H. Smuts, 92, Wale-street.—Proprietor, P. A. Brand, 93, Wale-street.